

ATT. Amerikanere: En global omorganisering er i gang. LaRouchePAC Internationale webcast, 21. oktober, 2016. Dansk uddrag.

Uddrag af LaRouchePAC Internationale webcast, 21. oktober, 2016.

Efterfølgende kan udskrift af hele webcastet læses på engelsk.

Matthew Ogden: Vi vil begynde med en kort gennemgang af verdenssituationen; men vi har også et særligt 'traktament' til jer i dag, som er at give jer de redskaber, I behøver for at blive de aktivister, som I må være for at gå med i vores presserende mobilisering omkring LaRouches Fire Love.

Men til en start mener jeg, at vi kan bedømme vores situation som følger: Til trods for valggalskaben, som virkelig dominerer den gennemsnitlige amerikaners psyke lige nu, og, tror jeg, som forårsager en hel del psykologisk trauma, så er den virkelige, store historie den, at den globale omorganisering nu skrider frem. Vi ser noget, som er hidtil uset i nyere historisk tid. Denne globale omorganisering af historiske proportioner er åbenlys for alle at se. Den finder virkelig sted langs linjerne af det, som hr. og fr. LaRouche i årtier har ført kampagne for, omkring et nyt, økonomisk og strategisk paradigme for planeten. Dette sås i meget skarpe vendinger, som helt sikkert overraskede mange folk i Obama-administrationen, med den filippinske præsident Dutertes besøg i Kina; hvor han, i meget klare vendinger, meddelte, at han skiftede kurs, og skiftede Filippinernes kurs, hen imod det, han kaldte »Kinas ideologiske strømning«, og ligeledes

Ruslands. Dette er blot det seneste i et mønster af lande, der engang ansås for at være solide og indiskutable, amerikanske allierede, og som skifter kurs og kommer på linje med BRIKS, det Nye Paradigme og perspektivet for den Nye Silkevej. Det skal siges, at dette ikke er et spørgsmål om, hvem, der bliver præsident om tre uger eller tre måneder; men det er i virkeligheden et spørgsmål om, hvem, der har været præsident i de seneste syv et halvt år.

Dette er, på trods af alt det, Obama forsøger at gøre krav på, i form af hans store, økonomiske successer osv., Obamas sande eftermæle på verdensscenen. Pointen er, at disse nationer, der ser den disintegration, som nu finder sted i Europa og i det transatlantiske system, samt spredningen af kaos og evindelige krige og terrorisme osv.; disse nationer har set, at der findes et alternativ derude, som nu er fremme på bordet; og det er et både økonomisk og strategisk levedygtigt alternativ, der er vokset frem. De er ved at beslutte at springe med om bord og opgive dette døde og døende system; og i stedet gå med i et nyt paradigme, som klart viser sig at være fremtidens bølge.

Det bør understreges, at dette på ingen måde er en ekskluderende, geopolitisk blok, og heller ikke er en slags forældet geopolitik i kynisk koldkrigs-stil. Som Xi Jinping gentagne gange har sagt, så er dette et fuldstændigt nyt paradigme for internationale relationer, og det er et »win-win«-paradigme; det er noget, som alle kan tilslutte sig, inklusive USA – som Xi Jinping udtrykkeligt har indbudt, under en fælles pressekonference med Obama for næsten to år siden. Obama afviste det; men det betyder ikke, at USA ikke kan gå med i dette nye paradigme.

Det er vores ansvar, og det er vores job at skabe præcis dette dramatiske skift i amerikansk politik. Det bringer os frem til denne afgørende kampagne omkring den mobilisering, som vi nu er engageret i, for at få LaRouches Fire Økonomiske Love vedtaget og sat i kraft, og for at vende tilbage til Alexander

Hamiltons principper, som det forklares i hans fire, banebrydende økonomiske rapporter til Kongressen. Vi vil foretage en ny gennemgang af substansen i disse rapporter; og vi vil også præsentere jer for en ny kampagneside på vores handlingscenter (på LaRouchePAC's hjemmeside), som vil give jer redskaberne til at gå med i denne mobilisering og til at opnå den form for fast baggrund, som I behøver til at aktivere jer selv omkring.

Men før vi kommer til det, så er der et par afgørende udviklinger, der er sket blot inden for de seneste par timer – 24 timer eller mindre – omkring LaRouche-bevægelsens aktiviteter, både her i USA og internationalt. For det første, så er de første rapporter om en begivenhed i Tyskland, der stadig er i gang, ved at løbe ind; et Schiller Institut-seminar, der finder sted lige nu i Essen. Et seminar med 80 deltagere; med folk, der deltager, og med en hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, hvor hun understreger denne dramatiske omorganisering og nødvendigheden af, at Europa går med i den Nye Silkevej. Højtplacerede repræsentanter deltog i begivenheden. De navne, vi foreløbig har fået, er: en embedsperson fra den Kinesiske Ambassade i Berlin, Tyskland; en repræsentant fra en førende, kinesisk tænketank, Kinesisk Institut for Internationale Studier; en repræsentant fra Etiopien; og også nogle eksperter fra den teknologiske sektor – en ekspert i maglev-teknologi, en ekspert i laserfysik og flere andre personer af denne kaliber. Vi vil få flere rapporter om begivenheden, og en audio af begivenheden vil blive tilgængelig, forhåbentlig ved dagens slutning, som I kan lytte til.

Der har også fundet en meget spændende begivenhed sted, som foregik i går aftes i New York City; hvor Jason Ross, medlem af LaRouchePAC Videnskabsteam, var inviteret til at fremlægge en meget detaljeret gennemgang af dette Nye Paradigme, den Nye Silkevej, BRIKS-perspektivet og alle de store infrastrukturprojekter, der er i dette program, ved et møde i

New York-afdelingen af det Amerikanske Civilingeniør-Selskab. Jason Ross var hovedtaler ved denne begivenhed, med en detaljeret præsentation, før middagen, af udviklingen med Suezkanalen i Egypten, og ligeledes en endnu mere detaljeret gennemgang, efter middagen, af hele perspektivet med den Nye Silkevej og dennes implikationer mht. en potentiel fremtid med Verdenslandbroen. Dette var et meget aktivt forum med nogle højt kvalificerede ingeniører, der var engageret i en meget livlig og aktiv dialog. Så videoen af denne begivenhed vil forhåbentlig også blive tilgængelig på et tidspunkt; og vi vil også have en rapport om dette.

Jeg tror, dette giver jer en forsmag på præcis den form for aktiviteter, som vi hele tiden må være engageret i; og hold jer gevinsten for øje, som er det økonomiske program med LaRouches Fire Love efter Hamiltons principper. For, vi befinder os midt i en historisk omorganisering af globale proportioner, og som vil bestemme fremtiden for den kommende menneskehed.

Jeg tror, vi kan gå over til at diskutere disse ting, og så vil vi også, på et tidspunkt i udsendelsens forløb, præsentere denne nye kampagneside.

Engelsk udskrift:

LaRouche PAC Friday Webcast, October 21, 2016

**USE THE ACTION CENTER ON LAROCHEPAC.COM
TO MOBILIZE EVERYONE – EVEN YOURSELF!**

MATTHEW OGDEN: Good evening, it's October 21, 2016.

My

name is Matthew Ogden and you're joining us for our weekly broadcast here on larouchepac.com on Friday evening for our weekly webcast. I'm joined in the studio by Benjamin Deniston

—

my colleague from the LaRouche PAC Science Team; and via video by

two members of the Policy Committee: Bill Roberts from Detroit, Michigan; and Diane Sare from New York City. We're going to begin with a brief overview of the world situation; but we also have a special treat for you tonight, which is to give you the tools to become the activist that you need to be to join us in our urgent mobilization around LaRouche's Four Laws.

But just to begin, I think we can situate ourselves as follows: Despite the election madness which is really dominating the psyche of the average American right now, and I think causing quite a bit of psychological trauma, the real story is the global re-alignment that is now in progress. We are looking at something which is unprecedented in recent historic memory. This global re-alignment of historic proportions is obvious for anyone to see. It really is right along the lines of what Mr. and Mrs. LaRouche have been campaigning for, for decades, around a new economic and strategic paradigm for the planet. This was seen in very stark terms and which certainly caught a lot of people in the Obama administration by surprise, with the recent trip by Philippine President Duterte to China; where he announced in very clear terms that he is re-aligning himself and re-aligning the Philippines with what he called the "ideological flow of China" and of Russia, too. I think this is just the latest in a pattern of countries which were once considered to be solid and unquestioning US allies, re-aligning themselves with the BRICS,

the New Paradigm, the New Silk Road perspective. It has to be said that this is not a question of who is going to be President

in three weeks or three months; but this is really a question of

who has been President for the last seven and a half years.

This, despite everything that Obama is trying to claim in

terms of his great economic successes and so forth, this is really Obama's true legacy on the world stage. The point is that

these nations, seeing the disintegration that's now happening in

Europe and the trans-Atlantic system and the spread of chaos and

perpetual war and terrorism and so forth, have seen that there is

an alternative out there that's now on the table; and it's a viable alternative that's emerged, both economically and strategically. They are deciding to jump on board and abandon this dead and dying system; and rather, join a New Paradigm which

is clearly demonstrating itself to be the wave of the future. This should be emphasized that this is in no way an exclusive geopolitical block, or some sort of old, cynical Cold War-style

geopolitics. As Xi Jinping has repeatedly said, this is an entirely new paradigm of international relations, and it's a "win-win" paradigm; it's something which everybody can join, including the United States. Which Xi Jinping explicitly extended the invitation for, at a joint press conference with Obama almost two years ago. Obama rejected it; but that does not

mean that the United States cannot join this New Paradigm.

That's our responsibility, and it's our job to generate

precisely that dramatic change in US policy. That brings us

to
this crucial campaign around the mobilization that we are now
engaged in to institute Lyndon LaRouche's Four Economic Laws,
and
to return to the principles of Alexander Hamilton, as was
elaborated in his four watershed economic reports to Congress.
We will be revisiting those in their substance; and we will
also
be presenting you with a new campaign page on our action
center,
which is designed to give you the tools to join that
mobilization
and to obtain the kind of substantive background that you need
to
activate yourself around that.

But before we get to that, there's a couple of very
crucial
developments that have occurred just in the last few hours –
24
hours and less – around the activities of the LaRouche
Movement
both here in the United States and internationally. First of
all, we are just now receiving the first reports of an event
which is still ongoing in Germany; a Schiller Institute
seminar
which is occurring right now in Essen. An eighty-person
seminar;
people who are participating in this with a keynote speech by
Helga Zepp-LaRouche, where she emphasized this dramatic
re-alignment and the necessity of Europe to join the New Silk
Road. There were very high-level representatives
participating
in this event. The names that we have so far, are: an
official
from the Chinese Embassy in Berlin, Germany; an official from
a
leading Chinese think tank, the Chinese Institute on

International Studies; a representative from Ethiopia; also some experts in terms of the technology sector – an expert in maglev technology, an expert in laser physics, and several other people of that caliber. We will be receiving more reports on that, and the audio of that event will be made available, hopefully by the end of the day today, for you to listen to.

Also, we had a very exciting event that happened just last night in New York City; where Jason Ross, a member of the LaRouche PAC Science Team, was invited to present a very in-depth overview of this New Paradigm, the New Silk Road, the BRICS perspective, and all of the great infrastructure projects that are coming out of that program, to a meeting of the New York division of the American Society of Civil Engineers. Jason Ross was the featured speaker at this event, with a pre-dinner presentation in detail on the Suez Canal developments in Egypt, and also an after-dinner more in-depth overview of the entire New Silk Road perspective and what this implies in terms of a potential future with the World Land-Bridge. This was a very active forum, with some very highly qualified engineers engaging in a very excited and active dialogue. So hopefully, the video of that will also be available at a certain point; and we will have a report on that.

But I think that just gives you a flavor of exactly the kind of activities that we need to keep engaged in; and keep our

eyes

on the prize around this Hamiltonian-LaRouche Four Laws economic program. Because we are in the midst of an historic re-alignment of global proportions, which will define the future of humanity to come.

So, I think we can have a little bit of a discussion on that, and then we will also present this new campaign page which I mentioned, at a certain point during this broadcast. We're going to begin with a brief overview of the world situation; but we also have a special treat for you tonight, which is to give you the tools to become the activist that you need to be to join us in our urgent mobilization around LaRouche's Four Laws.

But just to begin, I think we can situate ourselves as follows: Despite the election madness which is really dominating the psyche of the average American right now, and I think causing quite a bit of psychological trauma, the real story is the global re-alignment that is now in progress. We are looking at something which is unprecedented in recent historic memory. This global re-alignment of historic proportions is obvious for anyone to see. It really is right along the lines of what Mr. and Mrs. LaRouche have been campaigning for, for decades, around a new economic and strategic paradigm for the planet. This was seen in very stark terms and which certainly caught a lot of people in

the Obama administration by surprise, with the recent trip by Philippine President Duterte to China; where he announced in very clear terms that he is re-aligning himself and re-aligning the Philippines with what he called the "ideological flow of China" and of Russia, too. I think this is just the latest in a pattern of countries which were once considered to be solid and unquestioning US allies, re-aligning themselves with the BRICS, the New Paradigm, the New Silk Road perspective. It has to be said that this is not a question of who is going to be President in three weeks or three months; but this is really a question of who has been President for the last seven and a half years.

This, despite everything that Obama is trying to claim in terms of his great economic successes and so forth, this is really Obama's true legacy on the world stage. The point is that these nations, seeing the disintegration that's now happening in Europe and the trans-Atlantic system and the spread of chaos and perpetual war and terrorism and so forth, have seen that there is an alternative out there that's now on the table; and it's a viable alternative that's emerged, both economically and strategically. They are deciding to jump on board and abandon this dead and dying system; and rather, join a New Paradigm which is clearly demonstrating itself to be the wave of the future. This should be emphasized that this is in no way an exclusive geopolitical block, or some sort of old, cynical Cold War-style

geopolitics. As Xi Jinping has repeatedly said, this is an entirely new paradigm of international relations, and it's a "win-win" paradigm; it's something which everybody can join, including the United States. Which Xi Jinping explicitly extended the invitation for, at a joint press conference with Obama almost two years ago. Obama rejected it; but that does not

mean that the United States cannot join this New Paradigm.

That's our responsibility, and it's our job to generate

precisely that dramatic change in US policy. That brings us to

this crucial campaign around the mobilization that we are now engaged in to institute Lyndon LaRouche's Four Economic Laws, and

to return to the principles of Alexander Hamilton, as was elaborated in his four watershed economic reports to Congress. We will be revisiting those in their substance; and we will also

be presenting you with a new campaign page on our action center,

which is designed to give you the tools to join that mobilization

and to obtain the kind of substantive background that you need to

activate yourself around that.

But before we get to that, there's a couple of very crucial

developments that have occurred just in the last few hours – 24

hours and less – around the activities of the LaRouche Movement

both here in the United States and internationally. First of all, we are just now receiving the first reports of an event which is still ongoing in Germany; a Schiller Institute seminar

which is occurring right now in Essen. An eighty-person

seminar;

people who are participating in this with a keynote speech by Helga Zepp-LaRouche, where she emphasized this dramatic re-alignment and the necessity of Europe to join the New Silk Road. There were very high-level representatives participating in this event. The names that we have so far, are: an official from the Chinese Embassy in Berlin, Germany; an official from a leading Chinese think tank, the Chinese Institute on International Studies; a representative from Ethiopia; also some experts in terms of the technology sector – an expert in maglev technology, an expert in laser physics, and several other people of that caliber. We will be receiving more reports on that, and the audio of that event will be made available, hopefully by the end of the day today, for you to listen to.

Also, we had a very exciting event that happened just last night in New York City; where Jason Ross, a member of the LaRouche PAC Science Team, was invited to present a very in-depth overview of this New Paradigm, the New Silk Road, the BRICS perspective, and all of the great infrastructure projects that are coming out of that program, to a meeting of the New York division of the American Society of Civil Engineers. Jason Ross was the featured speaker at this event, with a pre-dinner presentation in detail on the Suez Canal developments in Egypt, and also an after-dinner more in-depth overview of the entire New

Silk Road perspective and what this implies in terms of a potential future with the World Land-Bridge. This was a very active forum, with some very highly qualified engineers engaging in a very excited and active dialogue. So hopefully, the video of that will also be available at a certain point; and we will have a report on that.

But I think that just gives you a flavor of exactly the kind of activities that we need to keep engaged in; and keep our eyes on the prize around this Hamiltonian-LaRouche Four Laws economic program. Because we are in the midst of an historic re-alignment of global proportions, which will define the future of humanity to come.

So, I think we can have a little bit of a discussion on that, and then we will also present this new campaign page which I mentioned, at a certain point during this broadcast.

DIANE SARE: Good. Well, I'll just add that what's come out in the last days is the question of the Obama administration's obsession with Lyndon LaRouche, through various of the Hillary Clinton emails that have recently been released. One, LaRouche is mentioned over 40 times in these emails; in particular around the question of Obamacare, which is just in its complete meltdown phase. I think they're trying to cover over the meltdown by having doctors do 20 times more paperwork than they've already

been saddled with for their Medicare patients. The whole thing is insane; and what LaRouche had identified was that this was a program like Adolf Hitler's T4 program to target these so-called "useless eaters". Ezekiel Emmanuel, Rahm Emmanuel's brother, who was key in drafting the bill, in some of his writings made it very clear that in his mind it was a real question; if a person could not become a fully participating member of society, if they were suffering dementia or other terminal illnesses, whether it really was worth trying to save them at all financially, from a dollar standpoint. What happened – I'll just say to the credit of the American people – is that in 2009, people may remember, everybody came out with their pitchforks to skewer their Congressmen; you had all of these completely raucous town hall meetings in which the Congressmen were calling the police to escort them home, because they were so afraid. You had a quality of fight.

We also saw again a certain quality of fight around the question of the Justice Against Sponsors of Terrorism Act [JASTA], where the American people, led particularly by the LaRouche Movement and the 9/11 Families, made it very clear that there just are certain things that we are not willing to tolerate; namely, the cover-up of who was responsible for murdering Americans on that date, and the death toll in the aftermath. But I bring that up, because as Matt referenced early

on, there is enormous frustration, fear, and anxiety about the fact that we have arguably the two worst candidates that we have ever had in the history of this country; and we've had some pretty bad ones. People are thinking, "Well, how is this going to work? This is a disaster."

I think people should also look at themselves, because: 1)
Had Bush been impeached when that was being discussed and was put on the floor by Kucinich, and Nancy Pelosi took it off the table.
Had Cheney and Bush been impeached for all of their crimes – the illegal wars, torturing people, and so on – you never would have had an Obama administration. The fact that Obama has not yet been thrown out of office, when every single Tuesday he is still holding meetings to decide who he is going to assassinate with drones; and somehow this is not considered grounds to throw him out and frankly put him in prison or put him in the criminal wing of a mental institution or something. In other words, that's the cause of this crisis, not the so-called people who are before us now in the elections.

What we've seen in Manhattan is a shift; I think it's dawning on people that perhaps if they want to change things, they should start by changing themselves and changing the level of their understanding and their thinking about what it means to be a citizen in the United States. We've started reading

Alexander Hamilton's original papers, which are posted now on the website: "Report on Public Credit"; "Report on a National Bank"; "On the Constitutionality of a National Bank"; and "Report on the Subject of Manufactures". [We're doing this] as a way of qualifying ourselves to shape the policy of the nation. This is very important, because the United States in this way is relatively unique; that is, the citizens of the United States do have an enormous amount of power, which is not the same as what you have in parliamentary systems. The citizens are able, if they are informed, to cause policy to be changed.

That's why Obama's and Hillary's advisors were so freaked out about Lyndon LaRouche. Because LaRouche has demonstrated a capacity through what he termed "the power of reason" to move the American people. We saw that with the concerts on September 11th in memory of the 9/11 attacks; and we're seeing that now. So, I think this is a very important factor not to be left out of the equation in terms of the shift which is occurring globally in the direction of the BRICS. Probably Bill or someone will something [to say] about the situation in the Philippines, which I think is remarkable in that regard, but we are absolutely I think in a pre-revolutionary situation in the United States; and it's up to

us to put it in the proper domain.

BEN DENISTON: Because it's coming up now, I think it's really worth just emphasizing for our viewers, for our associates, for our activists that this issue around Mr. LaRouche's role in the Obama campaign is just typical of what makes Mr. LaRouche and our movement so unique. Mr. LaRouche acted in the future; he didn't respond, he didn't wait for the kill lists to come out. He didn't wait for Obamacare to be fully demonstrated as it's being demonstrated now with people's rates going up; the care people are getting is collapsing. Even Bill Clinton, who's been completely shackled under the Hillary/Obama policy, came out saying this thing is insane and then backed down from that when he was asked about it; but it's on video, you can see it. [LaRouche] didn't wait for that; he came out right way and didn't just say it was going to be bad. He said, "This is a Hitler policy." He forced the issue {before} it came up. And the reason why we put the Obama administration on its heels from Day One, is because Mr. LaRouche took the lead; and didn't say, "Oh, well this is the first black President, so we have to be polite. He's a Democrat, so we have to be polite." He said, "No, we can see now, this guy's going to implement a killer policy, so we're going to call him out on the principle, on the hardest level of the reality of what he's doing. This is a Hitler

healthcare policy. We're going to force the issue, and take the fight to him right up front." That's what makes our Movement effective. We act in the future, we don't wait for events to come, and respond to them. We act on what the future is going to be and what it needs to be.

I think that's a really important precedent for what we're facing right now, again, in this insanity around the "election process," this Jerry Springer Show repeat of these "debates." We're not responding to that. We're responding to the future, to reality, what we're talking about with the world {shifting}, completely towards China's leadership on this New Paradigm, on the absolute necessity for LaRouche's Four Laws for this Hamiltonian program to save the United States.

Those are the issues that are going to shape the future, not responding to how ridiculous these debates are, who's saying what. [With] the level of insanity going on in the United States right now, it's worth instilling in people a sense of how you actually fight to change history. It's this kind of process. It's taking the lead, based on where history is moving, where society is moving, what are the actual underlying principles driving the process forward? – and acting on those, acting on the future, not responding.

Mr. LaRouche is mentioned in the Hillary Clinton emails. That's no surprise. He came out, right out front, and forced the issue, and drew the line, and that's been a critical factor in ensuring the Obama administration didn't go full-scale Hitler

policy, even though they've gone that [way] to a very large scale across many domains – healthcare, foreign policy, etc. But that's leadership! That's what we're doing. That's why people need to drop everything and work with our Movement more closely and really get involved in our campaign, especially on this Hamiltonian program. Because that's what's going to matter. Not who has the best commentary on what's happening today, or yesterday, or last week, but who's got an idea for where we need to go and how to make that happen.

OGDEN: The other thing that you can measure, in terms of what the Obama Presidency has been, is how much closer to World War III are we right now, than we were when Obama entered office. If you look at the progression of history since the overthrow and killing of [Libya's Muammar] Qaddafi, and the spread of that policy throughout North Africa and the Middle East, and the attempt to do the same thing in Syria and elsewhere, {how much closer we actually are}, right now, to an eruption of what would become, in a very short period of time, thermonuclear war. And this is being acknowledged by {everybody}, I mean [former President of the Soviet Union Mikhail] Gorbachov, Kissinger, people who you would not necessarily expect. It's a very dangerous prospect.

Americans should {resent} the fact that they're really being {set up} by this election campaign, where there is a new McCarthyism almost which is being instituted against the American

people, where if you question the no-fly zone [proposal for Syria] or this Russia bashing propaganda or any of these policies, then you are automatically classified as "Oh well, you must be a Trump supporter," which is a ridiculous. Americans should {resent} that kind of situation, and should say, "No! Absolutely not. Not in our name. We do not accept being used and manipulated into this kind of new Cold War, but really World War III kind of program." It must be said that over the last 7-1/2 years, we have gotten perilously close to that threat. Again, Mr. LaRouche was quite outspoken and quite explicit on that from the very beginning. As soon as the Libya invasion happened, and as soon as the death of Qaddafi occurred, Mr. LaRouche was on record saying this is taking us down the slippery slope towards World War III.

BILL ROBERTS: I would also emphasize that there have been important Presidential elections. There have been Presidential figures who were effective such as Franklin Roosevelt, largely because their Presidential campaigns were actually used to create a current of real leadership in the population to be ennobled and encouraged to fight. We haven't had an election like that for years. There hasn't been a figure like that running for President. Mr. LaRouche ran, literally, all of his [Presidential] campaigns in this way, to educate and build up a constituency for policies.

Obviously [the current] election process is the

complete

opposite. It's a psychological warfare operation on the population. But we have an opportunity to create and educate the

kind of current of citizenry that can actually win the policy fight, despite how insane this election is. This should be one of

the lessons of what Putin has effectively done, what Xi Jinping

[has done], this entire BRICS process. We have to actually build

up a capacity within the population to respond, now, on the basis

of knowing exactly what to do, to implement an economic solution.

That's the Fourth Branch of government. That is the sense in

which Mr. LaRouche actually has been the Presidential figure during this period. These emails, the process that's been unleashed in the BRICS, has largely come out of Mr. LaRouche's and Helga's life's work to educate the world on the principles of

economics, real economic development. Americans just have to be

encouraged to locate their responsibility and their duty in something which is much, much higher than just voting in an election. That doesn't require any courage at all. The fight for

ideas {does} require a little bit of courage, because we have to

challenge people to face their fears and confront the crisis that

requires specific qualities of ideas.

OGDEN: Along the lines of exactly that "quality of ideas,"

our last two webcasts, here, the previous two Fridays, have

been

focused around Mr. LaRouche's Four Economic Laws, and Alexander

Hamilton's four economic reports. We've really encouraged you, as

Diane said I think very correctly, "to qualify yourself as a leading citizen in this campaign." And the way that you can "qualify yourself" is to use that material to educate yourself and to also engage in a mass-education process of the rest of the

American people.

The average American citizen of that time, who Benjamin

Franklin proudly referred to as the "Latin farmer," was a very literate, classically educated individual, who understood the essential questions of the revolution, and prided themselves in

that. Hamilton educated those Americans about his ideas. He used

{The Federalist} letters. He used the media of his day – the print media and otherwise.

We're using the media of our day to do exactly the same

thing. That's what the LaRouche PAC website has been. It's been a

hub for that kind of self-education, and mass-education. The community coming together around that kind of process, nationally, is carried in the LaRouche PAC Action Center. On the

Action Center, we are proud to announce the launch, today, of a

new tool for you to use in that regard, and we're going to have a

little bit of a guided tour led by Ben Deniston, of this new campaign page on our Action Center. This is on the LaRouche-Hamilton Four Laws. We're going to walk you through that

here, but we also encourage you to immediately, on your own, get onto this website, to sign up, and to be an active participant in this new educational hub.

DENISTON: We should be able to pull up the webpage for people directly, so they can see it. What you'll see, if you're newly visiting to the site, is right at the very top we have a banner, advertising this new campaign page Action Center. This could be, as Matt said, the hub, the mobilization center, to get this policy through. If you don't see this banner, we will have it featured in many other ways, including LaRouche's 4 Laws under Our Policies. You can see this takes you immediately to a new page, which is the landing page for this new campaign. Right away, we're encouraging people – yourself, if you haven't done so already, but if you have, encourage your friends, your colleagues, your neighbors to do so – to sign up, to join the mobilization. If you know LaRouche PAC, we're not just a news service to throw things out to you; we're not just a commentary service; we're a political {action} committee. We're putting the emphasis on {action} in political action committee, and we're asking {you} to make sure you get involved.

We're doing stuff all around the country. Manhattan is a major center of activity. We're leading the fight. But we also have activity from around the nation, getting congressmen, labor unions, state legislators, whatever groups, farm groups, all kinds of organizations, on board in support of LaRouche's economic reform program. We're asking you to get involved in

that

process. Help make it happen, take action yourself. And its starts here – on this page.

If you return to the page, we can see that, right away,

there are three main sub-pages to this main landing page. On the

far left we see What You Can Do. If you simply click on that, again, we're encouraging people to sign up, because the most effective action activity is going to be in coordination with us,

nationally and, really, internationally. Again, we're running a

top-down coordinated campaign on this.

But there's a series of measures that are being taken around

the country, and we're asking you to take also. There's a major

push to get elected officials on board with this, obviously.

There are bills to reinstate Glass-Steagall in both the House and

the Senate. That is a very straight-forward and easy task that you can get your congressman to do – sign on to those bills, and

then push them to go farther, to understand the whole Hamiltonian

campaign. We'll get into that in a second. Intervene into local

meetings. Write a "Letter to the Editor." Under Print and

Distribute, we're going to feature, here, some leading material

which you can print out and take to these meetings and organize

with. So, these are some of the many things you can do.

If you return back to the landing page, on the right side,

we're encouraging people to engage in a real social dialogue

around your activities. So, Report Back. We're going to be having some breaking reports coming in, in just the coming days and week. We've got some of the activity that Jason Ross was involved in, which will be featured here, as was reported earlier. There's other activity from Kansas, on major support from the Kansas State Cattlemen's Association, in support of Glass-Steagall, and LaRouche's program. Which is just a good illustration. If you go out and organize these groups, people recognize that we need this kind of reform, and we can bring these kinds of organizations on board in support of this. So here is going to be our location to report back, to comment on reports, to engage in discussion about the campaign and the activity you are doing.

Essential to this whole thing is the relevant background and material you need to understand this campaign and to organize around it. So, as you'll see, linked all over this page and the sub-pages, including right here on the main landing page, the key document is Mr. LaRouche's Four Laws paper. If you haven't read this yet, this is a priority to read. You can access it directly from here. It is a relatively short, very dense, very well-composed presentation of the necessary program, in its entirety. And it's the source of these Four Laws, four components, but as Mr. LaRouche presents it. If you understand

the necessity of this program, it's not four separate elements;

it's one policy, rooted in one scientific understanding of economics. Something rooted in Hamilton's work and developed further by Mr. LaRouche in his work. This is obviously the central document to this entire campaign; and you can find it linked all over the page.

If you want more background, we have plenty of resources on

"Know the Full Story". Some background on the crisis; again, Mr.

LaRouche's Four Laws paper linked multiple times. And then relative background on each of the Four Laws. So, some of the background needed for Glass-Steagall, for example; information about the bills that currently exist in the House and the Senate.

Other resolutions and support for Glass-Steagall from all over the country and internationally; if you haven't seen that, it's

quite impressive – the whole level of support already. And other relevant background, including some of the Obama campaign's

lies about Glass-Steagall; their Wall Street lies that it has no

relevance to the crash. Something you've properly heard spread

throughout the media. We debunk these kinds of things. The fraud of the Dodd-Frank issue, etc. So again, relevant material

for people who are really organizing around this.

Regarding the second policy point of Mr. LaRouche's Four

Laws – a Hamiltonian national banking system, again, we have relevant background information for you here. Mr. LaRouche's own

writings on the subject of national banking and credit, here and

featured in other locations, we have Alexander Hamilton's own four reports to Congress; which as was mentioned by Diane and Matthew, are a major focus of educating the American people on the needed program today. So again, we encourage to go directly

and actually read these reports; study them. If you have questions, or you want to get more information, engage with us.

The point is, we need people to understand the real roots of American economics as Hamilton developed it and presented it; as

it was the founding core of our nation; and as Mr. LaRouche has

developed it to further degrees in the present period. This is

what's needed in its entirety today. Additional background on how this Hamiltonian program has been brought to bear at multiple

points in the history of the United States: under John Quincy Adams; under Abraham Lincoln; in certain degrees, under Franklin

Roosevelt operating under the constraints he could work in at the

time. It's no secret to people who really know American history,

that this policy has returned repeatedly in any period of economic recovery or upsurge. That's what's needed today.

Regarding the role of credit as Mr. LaRouche defined it,

specifically for the increases in the productive powers of labor

and the increases of energy flux density, we have some relevant

background material to understanding Mr. LaRouche's science of physical economics and the role of credit in increasing these critical metrics of real human economic progress. So, understanding Mr. LaRouche's concept of energy flux density,

understanding Mr. LaRouche's concept of the productive powers of labor, this information is all available here for you to study; some in video format, some in written form. I would even highlight Mr. LaRouche's own 1984 economics textbook, {So, You Wish To Learn All About Economics?}; which is an excellent source to understand the real science of economics as it is needed to be understood today.

And the fourth point, Mr. LaRouche highlights a science driver program for fusion power and space exploration. Again, some background work from Mr. LaRouche directly on these subjects; relevant material on fusion power; the role of a fusion driver program for the economy – why this is critical. And similarly with space; why the space program is a critical component to driving the economy forward.

So, I would just restate that while we break down here relevant background material for each of these four laws, these four components, it is one program as Mr. LaRouche presented it. What we're doing here is presenting you with secondary, tertiary background material to understand all the elements. But the challenge we have before us is this Hamiltonian conception; we have to educate the American people on this Hamiltonian-LaRouche conception of real economics. Most people probably know – especially viewers of our channel, our website – there is major support for Glass-Steagall out there; it's massive. It's moving forward; it's been moving forward, and that's critical. But

that
along is not enough. Just Glass-Steagall alone is an
absolutely
indispensable step, but it's only a step; it's a component of
the
whole program. We need to cut off Wall Street; we need to
separate speculation from the financial system; we need a
stable,
regulated commercial bank system. But, we need to actually
utilize that with a Hamiltonian program, with a National Bank,
with public credit to actually drive increases in the economy.
If we don't do that, we're not going to make it as a nation.
Glass-Steagall alone will not do that; it requires the
understanding that Hamilton understood. We need to increase
the
productivity of the labor force; we need to increase the
energy
flux density of the economy as a whole; and people need to
know
the science underlying these policies.

I think we have a multi-faceted, but unified campaign
here;
leading with Glass-Steagall as the first step, but then
building
support among these people who support these reforms around a
real science of what it's going to require to grow again. We
need real growth; we need real leaps in the productivity, the
value created by the US economy, by the US labor force. We
have
a wide-open opportunity to join with China, Russia, other
nations, in collaborating around those kinds of programs; but
it's going to require that shift in the United States to
recognize that's where we need to go.

So, we have this new campaign page; it's an Action
Center
location, it's a place for you, the activist, the members of
the

LaRouche PAC to get involved in making this full Hamiltonian program known to the American people. Make it so you understand all the elements integrated in their totality yourself, and you can organize other leaders in your community – from regular citizens all the way up to Federal elected officials around this program.

Just to reference back to some of the discussion, we're acting in the future; this is what needs to happen in the future.

This is what you need to take action on now to shape where this country goes; not responding to the insanity that's currently called the news cycle, but getting active in shaping the future of the country. That's what makes this movement unique; that's what gives us the chance to save this country at this late hour.

We would encourage you to get on these pages, to share these pages; to get intimately connected to them and understand them. And to get more involved in this campaign.

OGDEN: To accomplish this, we need to create the qualified leadership. This is not something where you can depend on somebody else to do this; you can't depend on the "political class" – so-called – to accomplish this. We are going to need to create a citizens' intelligentsia; and there is work that needs to be done. As Ben just went through, all the tools are available to you. You can attend these Congressional town hall meetings; you can set up with your Congressional offices in

the districts and in Washington. You can write letters to the editor; this is a very important institution in the United States. Share your ideas with a mass-based readership of your local newspaper, or national newspapers; and communicate the substance of these principles – the Four Laws and the Hamiltonian economic reports. You can set up house meetings to read Hamilton's papers in their entirety. We've already begun that process in Manhattan; there are weekly meetings now, every Saturday, where some of the leading activists and leading citizens in Manhattan come together and read these Hamilton reports and discuss them, and discuss their implications for today. What's wonderful is that these are largely the same activists who were involved in the presentation of the Mozart {Requiem} on the anniversary of 9/11. We are witnessing the creation of this citizens' intelligentsia – a qualified leadership for this country who are going to take the intellectual responsibility to develop the knowledge they need to exert the kind of leadership that's necessary.

I might invite Diane to just say a little bit more about this process of these weekly readings in Manhattan, as a model for what can happen elsewhere in the country.

SARE: I know some people have discussed organizing such readings; and I think that would be absolutely appropriate, because that is in a sense, how the American Revolution was organized. In small circles of people discussing ideas; and it is how Alexander Hamilton organized the republic with his {Federalist Papers} with his collaborators John Jay and others. I also just want to say, because part of the attempt to

intimidate and demoralize the American people is this big promotion of this nonsense about Obama's great popularity and his brilliant legacy of – as he himself puts it – "the greatest economic recovery ever to happen in memorable recorded history of mankind and civilization in general". Which no one is experiencing whatsoever. And as far as his great surge in popularity, the override of his JASTA veto in the Senate was 97 – 1; I would not say that 1 out of 100 constitutes a great spike in popularity.

I do think this case of the Philippines, I want to bring it up because it's significant. The Philippines, as people may know, is not a particularly large or powerful nation. It's had a special relationship with the United States, which had been better when Douglas MacArthur was living. The President has just said to the US, "No, I am shifting our relationship to China. We're not going to have a special relationship with the US anymore; it's going to be with China, and with Russia." What can the United States do about this? Absolutely nothing; we have nothing to offer. All we have is a lunatic who is having his Vice President on his behalf and on behalf of the dying British Empire, make threats about covert cyber-war attacks on Russia. Of course, Ed Snowden asked the relevant question – maybe someone should explain what "covert" means to these idiots. I think Americans should really take heart. There is no reason for you to be suffering, except a decision to go along with this crap. As we inform and educate ourselves as to what the Founding

Fathers actually intended with our republic, which is that knowledge which is the bedrock of Lyndon LaRouche's life's work; which he has taken to even higher levels in the realm of physical science and physical economy. That's our power; that's our strength.

And in these last two weeks before this dreaded election, when it's clear to everybody that we are the best hope of the United States, we should just be organizing. I think that webpage looks fantastic; that is a great resource. So, we should make use of it; everyone watching should forward it to all your friends and neighbors. Take this material and get on the warpath a little bit. There's no need to sit back and take this. And by all means, you certainly don't have to vote for either one of these idiots. So, I think it's a great moment of opportunity; and the shift is being led right now by Putin and Xi Jinping and Lyndon LaRouche. We are the leaders of that in the United States; and that's really your role and our role right now.

OGDEN: Wonderful! So, I think that's sufficient for today. Again, please become an active member of this new community that we've set up with its hub on the LaRouche PAC Action Center. There will be a free flow of ideas; report back, there's a field there where you can type in your reports. We want to share these with as many people as we can to just sort of inspire people as

to what are the kinds of things that can be done. There's probably new ideas out there that haven't even been thought of yet, but there's a lot that can be done right now. All of the material is available; this is something that you can use to pull your friends into this orbit and lift people up out of the swamp of this psychological trauma of this election period. You can inspire people and say, "No. Don't become cynical; don't become demoralized." We have a lot that we can do. This is an historic and potentially wonderful time in human history; it is a pre-revolutionary kind of situation on a world scale. This is your tool in order to become an active part of that.

So again, it's on the LaRouche PAC Action Center, there's a big banner right on the top of the larouchepac.com website right now. You can access it right there. Please, sign up. You will receive updates and become part of the network; you can join the Thursday Fireside Chat activists' calls; share your ideas, ask questions to leading members of the LaRouche Political Action Committee. You can receive daily emails; you can receive the weekly updates from LaRouche PAC in your email inbox. You can subscribe to both the LaRouche PAC Live and the LaRouche PAC videos YouTube channel. Just get everything that you can, and become an active member. You can expect some reports, I think, from this historic seminar that occurred today in Essen, Germany that was sponsored by the Schiller Institute; so please stay tuned to the LaRouche PAC website for that, and for that numerous other developments that we don't even know yet to have

occurred.

But I'm sure that there will be a lot that will change over the coming days and weeks.

Thank you very much for watching today. We look forward to seeing you on the LaRouche PAC Action Center. Stay tuned to larouchepac.com, and good night.

De to paradigmer i stærk kontrast

Leder fra LaRouchePAC, 18. oktober 2016 – I denne uge finder der intense møder mellem europæiske og amerikanske, politiske og militære ledere sted i hele Europa, møder, hvor man diskuterer og planlægger krige – krige i Syrien, i Irak, i Yemen og i Ukraine. Det underliggende grundlag for alle disse forhandlinger er Obamas og Londons hektiske bestræbelser på at få støtte til krig mod Rusland og Kina. Europæiske regeringer og/eller ledende institutioner yder i stigende grad modstand mod dette vanvid, men Obama og hans forsvarsminister Ash Carter er i færd med at planlægge provokationer, som kunne kickstarte en irreversibel proces hen imod krig, og således true selve civilisationen med et atomart holocaust.

Og dog er det således, at det store flertal af verden ser hen til Kina, Rusland og Indien, der **i sidste uge mødtes med deres BRIKS-partnere** Brasilien og Sydafrika i Goa, Indien, hvor de kickstarter, ikke krig, men global udvikling, med højhastigheds-jernbaneprojekter, der forbinder nationer gennem en Verdenslandbro; hvor de underskriver aftaler om opbygning af kernekraft og anden infrastruktur og andet samarbejde

omkring rumforskning; og hvor de løfter de mange millioner mennesker i Asien, Afrika og Sydamerika, der er ramt af fattigdom, op til en menneskelig levestandard sådan, som Kina har løftet 700 millioner sjæle op af fattigdom.

Hvilket paradigme vil afgøre menneskehedens fremtid? Den vil, et langt stykke hen ad vejen, blive afgjort af USA. Samtidig med, at krigspartiet mobiliserer sine kræfter, og i takt med, at det uafvendelige kollaps af Deutsche Banks derivatmættede aktiver spreder panik i det vestlige finanssystem, så undertrykkes Obamaadministrationens ødelæggelse og befolkningens had til Obama og hans klon Hillary Clinton kun delvist af det pornografiske klovneshow, som præsidentkandidaterne opfører, eller som de syge medier promoverer.

Valg til regering, som det forudsås af Amerikas grundlæggende fædre, handlede om mere end at vælge politiske repræsentanter – de udgjorde en periode, hvor intelligente mennesker adresserede og opdragede borgersamfundet omkring de fundamentale principper for naturlig lov og den mission, nationen spiller for verdens fremtid. Det er grunden til, at **Lyndon LaRouches præsidentkampagne** hen over tre årtier har haft en dyb og varig indvirkning på nationen, på trods af relativt få stemmer, og på trods af konstante angreb fra regeringens og mediernes side.

Aldrig i denne nations historie er kandidater blevet så udskældt af befolkningen, som i det aktuelle valg, selv om ingen af kandidaterne i mange tilfælde var kvalificeret til stillingen. Befolkningen har kun ét valg – at stemme for principper, og at mobilisere borgersamfundet til fordel for **LaRouches ideer, hans Fire Love** baseret på Alexander Hamiltons gennemgribende opdagelser, samt en genindførelse af klassisk musik og kultur.

Som Friedrich Schiller sagde, så må vi alle på én og samme gang være patrioter for vore nationer og verdensborgere. På

denne måde kan borgere i alle nationer være med i den ærefrygtindgydende opgave, at omstøde Amerikas deroute ned i et britisk imperiehelvede, og bringe denne engang så storslåede nation ind på linje med paradigmet for menneskeligt fremskridt.

Hvad ville Hamilton have gjort? Find ud af det.

Foto: Den russiske præsident og udenrigsminister Lavrov diskuterer med den amerikanske udenrigsminister John Kerry. December 2015. (Foto: kremlin.ru).

Mobilisér for LaRouches Fire Love – Mobilisér for menneskehedens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 9. oktober, 2016 – Vi balancerer på spidsen af en dobbelt, dødbringende krise, der umiddelbart konfronterer menneskeheden. En total nedsmeltning af det derivatgennemblødte transatlantiske system kunne indtræffe på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af oktober måned, i løbet af denne uge, eller endda så tidligt som førstkommande mandag, den 10. oktober. Der skal ikke meget til, før det, der svarer til en termonuklear kædereaktion inden for det finansielle område udløses. Så langt ude er systemet – som enhver informeret bankier ved, men som stort set ingen er rede

til at indrømme højt.

Og så er der fremstødet for at lancere krig – atomkrig – imod Rusland, som promoveres af en overvundet og desperat Barack Obama på vegne af hans britiske *controllers*. Højplacerede amerikanske efterretningsfolk fordømmer åbenlyst dette som værende »ekstraordinært provokerende og farligt« og advarer om, at »der er nærmest et kollektivt vanvid, der har grebet mange amerikanere ... fra Barack Obama og nedefter.«

»Bliver det civilisationen, eller bliver det bankierernes kartel, der kommer ud af denne krise som sejrherre?«, spurgte Helga Zepp-LaRouche søndag under diskussionen med LaRouche-bevægelsens aktivister. »Vi må absolut sætte ind for Glass-Steagall, for, sammen med LaRouches Fire Love, er det den eneste kur imod faren for systemets nedsmeltning.«

Under samme diskussion understregede Lyndon LaRouche, at en sejr *kan* opnås. »Det nuværende system har nået sin udløbsdato. Men pointen er, at der også vil være reserver, der kunne udvikles, dvs., gennem et aggressivt udviklingsprogram.« LaRouche understregede fremgangsmåden efter Hamiltons principper, som LaRouches Fire Love leverer, og som alene kan standse og vende den sammenbrudskrise omkring, som truer planeten. Han understregede, at det enorme nederlag, som det amerikanske folk gav Obama, med Kongressens underkendelse af hans JASTA-veto, viser, hvad man kan gøre.

Helga Zepp-LaRouche forklarede:

»Denne situation er alvorligere end JASTA-loven, fordi der står meget, meget mere på spil. Så mobilisér de netværk, der gennemførte JASTA-loven, og, som ét af 11/9-familiemedlemmerne sagde: Denne mobiliserings formål er ikke blot det, der skete i fortiden, men derimod, at juridisk retfærdighed også må gennemføres for de fremtidige generationer.«

»Vi må fremkalde den samme, ophøjede ånd, som koncerterne fremkaldte; Mozarts *Rekviem*, de afroamerikanske *spirituals* og

den kraft, der formåede at bevæge folk under vores mobilisering. For, hvis USA går hen og implementerer Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love, så kan verden reddes. Og vi må lægge os denne mission på sinde.»

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler om nødvendigheden af at gøre en ende på geopolitik og vedtage projektet om Verdenslandbroen, på Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i Tyskland, oktober, 2014.

Amerika må bringes ind i det Nye Paradigme – En strategi for sejr. Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche til seminar i Houston, Texas

Krafft Ehricke var en nær ven til os, og især i de seneste år af hans liv havde jeg mange samtaler med ham, om relationen mellem videnskab og kultur. Han var absolut overbevist om, at Schiller Instituttets bestræbelser var absolut afgørende, for han sagde, at vi må tilføje menneskets æstetiske opdragelse til videnskabeligt fremskridt, eftersom teknologi aldrig er god eller ond. Det er mennesket, der anvender den til et godt eller ondt formål. Det afgørende spørgsmål er derfor, sagde han, at vi forædler menneskeslægten, hvilket netop er spørgsmålet om den æstetiske opdragelse.

Det er grunden til, at vi lægger så megen vægt på skønhed, og

at kunst må være skøn, for kun da opfylder det denne forædning af den menneskelige sjæl. Skønhed, siger Schiller, er meget vigtigt, fordi det både er en egenskab af sanserne, fordi sanserne opfatter skønhed, men det findes også inden for fornuftens rige, fordi skønhed ikke er et spørgsmål om oplevelse, men er derimod et spørgsmål om intellektets, om fornuftens, definition.

Download (PDF, Unknown)

Kongressen leverer en øredøvende lussing til Obama og anglo-saudierne

Leder fra LaRouchePAC, 28. sept., 2016 – Den amerikanske Kongres leverede i dag en rungende tilsidesættelse af Barack Obamas veto fra 23. september imod S. 2040, JASTA-lovforslaget (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme), med et stemmetal i Senatet på 97-mod-1 til fordel for tilsidesættelse; og en stemmeoptælling i Repræsentanternes Hus på 348-mod-77. Tilsidesættelsen krævede et flertal på 2/3 i begge Kongressens kamre, hvilket blev opnået med en bred, tværpolitisk margin.

Konsekvenserne heraf er massive.

Med JASTA-loven nu som gældende lov i landet, er de smuthuller blevet fjernet, der blokerede for, at familier og overlevende fra angrebet d. 11. september kunne sagsøge Kongeriget Saudi-Arabien ved amerikanske føderale domstole, for deres meddelagtighed i 11. september. En høring er allerede planlagt i den Føderale Domstol for New Yorks Sydlige Distrikt i

november, og her vil familier til ofre for 11. september endelig blive i stand til direkte at konfrontere det saudiske monarki og forfølge yderligere beviser på den saudiske regerings støtte til 11. september-flykaprerne, hvoraf 15 var saudiske statsborgere.

Muligheden for at gøre nye opdagelser vedrørende den saudiske rolle i angrebet d. 11. september 2001 blev for nylig, den 15. juli, 2016, yderligere forstærket med den offentlige frigivelse af det 28 sider lange kapitel fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11/9, fra 2002, som afslører tidligere hemmeligholdte beviser for den rolle, som den tidligere saudiske ambassadør til USA, prins Bandar bin-Sultan, spillede i at støtte mindst to af terroristerne fra 11. september, sammen med dokumentation for flykaprernes tilknytning til snesevis af andre saudiske embedsmænd på alle niveauer i regeringen og kongefamilien.

Prins Bandars rolle i angrebene d. 11. september er af særlig betydning på grund af hans nære forbindelser til Bush-familien og endnu tættere bånd til briterne. Bandar var, sammen med den tidligere britiske premierminister Margaret Thatcher, mægleren i Al Yamamah-aftalen, en tuskhandel om britiske våben for saudisk olie. Under Al Yamamah-byttehandlen blev hundreder af milliarder af dollars omdirigeret til hemmelige, fælles anglo-saudiske offshore-konti, med henblik på at finansiere terrorisme, mord og politiske kup i hele verden. Et fremtrædende medlem af det britiske Underhus, og som også er en højtplaceret person i det britiske forsvarsetablisement, advarede i juni ligefremt om, at, hvis JASTA skulle blive vedtaget som amerikansk lov, kunne det britiske monarki og den britiske regering blive sagsøgt, sammen med saudierne.

»En historisk sejr«

Lyndon LaRouche, hvis Politiske Aktionskomite (LPAC) har mobiliseret intensivt for dagens resultat, beskrev afstemningen som »En historisk sejr. Den er en anledning til

glæde; den har vendt et nyt blad i historiebogen. Det verdensomspændende, positive potentiale er enormt.« Men LaRouche advarede imidlertid, »Hvor langt, og hvorhen, det bringer os, er endnu ikke klart. Gør jer klar til at finde ud af det.« Han tilføjede: »Husk, at I har såret Djævelen hårdt. Og Djævelen vil ikke takke jer for det!«

Det overvældende nederlag til præsident Obama og saudierne kom på trods af, at hele Obamaadministrationen var blevet mobiliseret til at lægge pres på Kongressen om at støtte hans veto, og det saudiske monarki har, rapporteres det, hældt \$9,4 millioner ind, i en desperat lobbyindsats for at købe medlemmer af Kongressen. I sidste ende afviste en tværpolitisk koalition af førende senatorer og kongresmedlemmer Obamaadministrationens løgne om, at JASTA udgør en trussel mod amerikanske interesser i udlandet, og de leverede det største politiske nederlag til præsident Obama, siden han først tiltrådte embedet.

I dag afholdt begge Kongressens kamre en to timer lang debat forud for den historiske afstemning, og langt de fleste af indlæggene understregede 11. september-familiernes rettigheder til langt om længe at opnå juridisk retfærdighed, og til at konfrontere det saudiske monarki og dets agenter for deres medskyld i det værste terrorangreb nogensinde på amerikansk jord.

Meget af debatten var optaget af at aflive Obamas påstand om, at JASTA ville åbne op for gengældelse mod amerikanske soldater, virksomheder og diplomater fra udenlandske regeringers side. Førende fortalere for JASTA, herunder senatorerne Charles Grassley (R-Iowa) og Charles Schumer (D-New York), og kongresmedlemmerne Robert Goodlatte (R-Va.) og Jerome Nadler (D-New York) gjorde det gentagne gange klart, at JASTA blot lukker et smuthul i lovgivningen, der har eksisteret siden 1970'erne, og således nu gør det muligt for amerikanske borgere at sagsøge udenlandske regeringer, der beviseligt har ydet støtte til terrorangreb på amerikansk

jord. Men dette smuthul har gjort det muligt for Kongeriget Saudi-Arabien at unddrage sig amerikansk, juridisk retfærdighed i de sidste 15 år, og den mulighed er nu bragt til ende.

Bredere strategiske muligheder

Den succesfulde, tværpolitiske indsats, der underkendte præsident Obamas veto imod JASTA, kan og skal nu, med samme intensitet, rettes imod andre vitale spørgsmål, begyndende med behovet for, at Kongressen omgående vedtager de lovforslag om genindførelse af Glass-Steagall, der allerede er fremsat i begge Kongressens kamre; lovforslag, der sigter mod at opdele for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, som befinder sig på kanten af et sammenbrud, der er langt værre end i 2008. Tysklands Deutsche Bank, den største indehaver af derivater blandt alle banker i verden, står umiddelbart foran sammenbrud, og hele det transatlantiske banksystem står til at krakke, som et direkte resultat heraf

En genindførelse af Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt mod at lancere en reel, økonomisk genrejsning, gennem massive kapitalinvesteringer i presserende tiltrængte infrastrukturprojekter, forskning og udvikling, og især en genoplivning af Amerikas nu kollapsede NASA-rumprogram. En sådan indsats kan, nu og her, skabe millioner af nye produktive arbejdspladser. I Eurasien bliver et massivt program for infrastrukturinvesteringer gennemført under Kinas ledelse, og under banneret af præsident Xi Jinpings initiativ for Ét bælte, Én vej. Den russiske præsident Vladimir Putin har vedtaget dette initiativ og har foreslået, at den Eurasiske Økonomiske Union integreres i indsatsen, som tidligere USA-ambassadør Chas Freeman nyligt beskrev som det største infrastrukturprojekt i menneskets historie.

I stedet for at arbejde på at sabotere det Ny Silkevejsprojekt, hvilket har været USA's politik under

præsident Obama, bør USA fuldt ud omfavne programmet for Ét bælte, Én vej og således udvide det til at blive en ægte **Verdenslandbro**.

USA's Kongres har for første gang i lange tider handlet med én stemme på vegne af det amerikanske folks vitale interesser. JASTA-loven gavner alle amerikanere og især dem, der mistede deres kære i angrebene d. 11. september, eller selv blev alvorligt såret.

Afstemningen frembyder en større håbets bavn for, at den samme ånd af national interesse nu hurtigt kan overføres til de øvrige handlinger, der er afgørende for USA's og verdens overlevelse og fremgang.

Foto: USA's Senat vedtager med stemmerne 97 mod 1 at underkende præsident Obamas veto af Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme. Få timer senere fulgte Repræsentanternes Hus trop, og JASTA bliver nu landets lov.

**Verden er ved at gå op i sømmene;
Vi skal ikke have propaganda,
men løsninger!
Af Helga Zepp-LaRouche**

Europas regeringer og betydningsfulde kræfter i USA må tilslutte sig det koncept, som Kina og BRIKS-landene fremlagde

i forbindelse med det nylige G20-topmøde i Hangzhou: et »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer, for at løse menneskehedens fælles problemer og omgående realisere en ny finansarkitektur og skabe en ny orientering for verdensøkonomien, der er baseret på videnskabelig og teknologisk innovation. Kort sagt: de gamle præmisser med geopolitik må smides over bord, og hele menneskehedens almene vel må udgøre udgangspunktet for løsningen af alle disse kriser.

Download (PDF, Unknown)

Kina engagerer FN-institutioner i Bæltet-og-Vejen, alt imens Obama forsøger at fremprovokere en krig med Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 20. sept., 2016 – På sidelinjen af FN's Generalforsamling underskrev Kina i dag sin første aftale med en international institution, nemlig FN's Udviklingsprogram (UNDP), vedrørende samarbejde om at fremme og gennemføre Bælt-og-Vej-initiativet (BRI). Helen Clark, administrator af UNDP, sagde: »Bælt-og-Vej-initiativet repræsenterer en stærk platform for økonomisk vækst og regionalt samarbejde, der involverer mere end 4 milliarder mennesker, hvoraf mange bor i udviklingslandene. Det kan blive

en vigtig katalysator og accelerator for målene for bæredygtig udvikling.« Kinas koncept om »bæredygtig udvikling« er tydeligvis dagens vinder i FN.

Men det har ikke vundet USA for sig, som det ses af præsident Obama, der i sin tale til FN's Generalforsamling i dag afslørede en rablende psykose. For et tavst publikum, der ikke applauderede, ignorerede Obama det nye paradigme, der under Kinas ledelse er blevet til i de seneste uger, og hævdede i stedet, at hans ledelse, og hans angrebskrige (beskrevet som »beskyttelse af de sårbare«) og hans sponsorering af 'farvede revolutioner' (beskrevet som forsvar af menneskerettigheder og demokrati, i Ukraine og Mellemøsten), havde skabt en verden, »der er mindre voldelig og mere velstående end nogensinde før«. To gange angreb han Rusland og beskrev det som en imperialistisk magt, der »forsøger at genvinde sin tabte storhed ved brug af magt«. Det er overraskende, at de forsamlede verdensledere ikke gjorde noget for at få ham fjernet, enten til et fængsel eller en sindssygeanstalt.

Obamas formand for generalstabscheferne, general Joe Dunford, er i mellemtiden kommet meget tæt på at indrømme, at USA sidste lørdag med overlæg bombede den syriske hær – og at de måske kunne gøre det igen. »Måske skulle vi – før vi slår ind på vejen med 'hvad gik der galt' – foretage en undersøgelse og rent faktisk sikre os, at noget gik galt«, sagde han til journalister, der rejser med ham. »Det kunne være ... når man undersøger det, at fakta vil fortælle, at vi ville gøre det, vi gjorde, igen.«

Den anden ugering, der har fundet sted i Syrien i denne uge – ødelæggelsen af en FN/Røde Halvmåne-konvoj med humanitær hjælp – fik Rusland omgående skylden for af embedsmænd fra USA's Udenrigsministerium, hvis talsmand sagde, at USA ville »revurdere fremtidsudsigterne for samarbejde med Rusland«. Dette er præcis, hvad krigspartiet i Det Hvide Hus og Pentagon har til hensigt – at forhindre ethvert amerikansk-russisk samarbejde.

Men de beviser, der findes ved selve angrebet på hjælpekonvojen, siger noget helt andet. Det russiske Forsvarsministerium erklærede, at der ikke havde været nogen russisk eller syrisk luftdeployering i området, men at al-Nusra havde lanceret en offensiv, der sigtede i den retning. Faktisk blev lastbilerne ødelagt af en brand, udløst af artilleri-beskydning, og ikke bomber, viser en video af scenen.

Vil det lykkes Obama at lancere en krig imod Rusland, og gennem forlængelse mod Kina? Det kan stoppes. I dag fandt en demonstration og en pressekonference ved familierne til ofre for angrebet d. 11. september sted ved det Hvide Hus, med krav om, at Obama ikke gennemfører sin intention om at nedlægge veto imod JASTA-lovforslaget, som vil gøre det muligt for ofre at sagsøge saudierne for deres rolle i 11. september-angrebet på Amerika. Og Senatets ledere bekræftede, at de har de nødvendige stemmer samt viljen til at gøre Obamas lovede veto ugyldigt.

I kølvandet på rapporten fra den britiske Chilcot-kommission, der anklagede George Bush og Tony Blair for deres angrebskrig i Irak, som lancerede det nuværende helvede på jorden, og Parlamentets rapport, der anklagede Cameron og Obama for aggressionskrigen mod Libyen, som dermed udvidede dette helvede og skabte den flygtningekatastrofe, der nu er ved at rive Europa fra hinanden; hvorfor har da det amerikanske folk og dets repræsentanter ikke taget skridt til at stille for en rigsret og fængsle, masseorderen i Det Hvide Hus? Hvis Kongressen udviser det samme mod, som de gjorde ved enstemmigt at vedtage JASTA-lovforslaget, til også at afholde høringer om Obamas medskyldighed i, sammen med saudierne og briterne, at støtte terrorister, og hvis Kongressen ville vedtage Glass-Steagall (på trods af Obamas visse veto), så kan den globale, mørke tidsalder, som menneskeheden nu står overfor, erstattes med det nye paradigme for fred gennem udvikling, der nu spreder sig fra Kina og Rusland.

Foto: Et enkelt kort, der viser de nationer, der er med i det landbaserede »Økonomiske Silkevejsbælte« og den søfartsbaserede »Maritime Silkevej«. [image af: Tart/Xxjkingdom/CC BY-SA 3.0]

APPEL til FN's Generalforsamling: Et Nyt Paradigme for Menneskehedens Fælles Mål. Af Helga Zepp-LaRouche

16. september, 2016 – Det er afgørende, at De forenede Nationers Generalforsamling, der nu træder sammen i New York, bygger videre på de fremskridt, der er opnået ved G20-topmødet under Kinas lederskab. Kursen mod en ny, finansiell arkitektur er sat, og chancen er større end nogensinde for, at alle nationer kan deltage i opbygningen af den Nye Silkevej på basis af et win-win-samarbejde, og at verdensøkonomiens produktivitet vil stige på basis af innovation, alt imens fattigdom og konsekvenserne af krig overvindes.

Download (PDF, Unknown)

Obama er en britisk agent, og han vil handle i overensstemmelse hermed, indtil han sparkes ud af embedet

Leder fra LaRouchePAC, 15. sept. 2016 – Præsident Barack Obamas fortsatte trussel om at nedlægge veto mod JASTA-lovforslaget er en klar påmindelse om, at USA's præsident i realiteten er en agent for det britiske system, og han vil gøre præcis, hvad den britiske krone giver ham besked på – og give pokker i det amerikanske folk. Lyndon LaRouche advarede i dag om, at ingen bør forvente, at Obama vil gøre det rigtige ved at underskrive JASTA-lovforslaget og dermed gøre det til lov og lade retsvæsenet tage sig af det saudiske monarki, der muliggjorde angrebene den 11. sept., 2001.

»Obama vil vride sig og lave undvigemanøvrer om spørgsmålet, lige til det sidste – og så vil han nedlægge veto mod JASTA – med mindre der kommer en sådan udladning af pres fra det amerikanske folk, at han ikke har andet valg«, erklærede LaRouche. »Til syvende og sidste er Obama en britisk agent, og han vil handle i overensstemmelse hermed.«

LaRouche tilføjede, »Obama er et falsum og skal ryges ud«. Obama holdes kunstigt oppe ved hjælp af en række Store Løgne, der faldbyses af de amerikanske mainstreammedier, der gentager regeringens løgne, inklusive den sindssyge påstand om, at den amerikanske økonomi er forbedret, lønningerne på vej op, arbejdsløsheden på et lavpunkt, osv. Dette er løgn alt sammen, som enhver ærlig amerikaner, der kommer fra den 90 % store,

laveste indkomstgruppe, ved. Henved 93,5 mio. amerikanere i den arbejdsføre alder er ikke engang medregnet i arbejdsstyrken. Den Store Løgne-kampagne, der holder Obama kunstigt oppe, kan smadres. USA er blevet et land med ubegrænset statistisk forfalskning.

Lige så vel som, at JASTA-lovforslaget må vedtages nu, hvad enten det sker ved at tvinge Obamas hånd, eller det sker gennem en overvældende vedtagelse i Senatet og Repræsentanternes Hus, der gør et veto fra Obama ugyldigt, således må også Glass-Steagall omgående vedtages som lov – inden den totale disintegration af det transatlantiske finanssystem finder sted, hvilket kan ske når som helst. Forlad jer ikke på Elizabeth Warren (demokratisk senator) til at føre an i denne kamp – hun er for kompromitteret af sine partiske ønsker om at forsvare Obama og Hillary Clinton. »Få det bare igennem!«, sagde LaRouche igen i dag.

De handlinger, som det britiske Underhus (House of Commons) traf beslutning om i denne uge, hvor de smed David Cameron ud af dennes plads i parlamentet pga. hans rolle i krigen i Libyen, baseret på løgne, er et signal om at vågne op og foretage en lignende handling, som den amerikanske Kongres skal gennemføre over for Barack Obama. Han skal sparkes ud af embedet nu.

Blandt Obamas mange forbrydelser er den brutale måde, hvorpå han terroriserede og dernæst brugte Hillary Clinton, især omkring invasionen i Libyen og mordet på Gaddafi. Denne handling, hvor Hillary Clinton fuldstændigt gav efter for Obama og herefter ikke mere blev den samme, var begyndelsen til Obamas krigsfremstød mod Rusland og Kina. LaRouche forudsagde dette, dengang Gaddafi blev myrdet, og alt, hvad der siden er sket efter disse begivenheder i 2011, har bevist, at han havde ret. Faren for en krig med Rusland og Kina har nu nået et punkt, hvor hele menneskeheden er i fare, hver eneste dag, hvor Obama fortsat sidder ved magten og kan starte en atomar verdenskrig. Og som begivenhederne i den seneste uge

klart har demonstreret for offentligheden, så er Hillary Clinton nedbrudt, og hun må trække sig.

Det amerikanske folk har desperat brug for hjælp og for, at man tager i betragtning, hvilken dårlig forfatning, det befinder sig i. I stedet er Romklubben atter dukket frem med krav om et globalt folkemord, tilsløret af dens påstand om, at »en procents vækst« er alt, hvad verden behøver, og at det Ny Silkevejsprogram bør skrottes. Romklubben er stadig det samme redskab for folkemord, der lancerede den oprindelige Malthus-kampagne med Grænser for Vækst tilbage i 1972. Dengang førte Lyndon LaRouche og LaRouche-bevægelsen an i afsløringen af Romklubben som en bande morderiske løgnere, hvis sande dagsorden var at slå milliarder af mennesker ihjel – den præcis samme dagsorden som det britiske monarkis, og som klarest er blevet udtrykt af den royale gemal, Prins Philip.

Denne politik må nu endelig lægges i graven.

Foto: Kong Salman af Saudi-Arabien byder præsident Barack Obama farvel, Saudi-Arabien, den 27. januar, 2015. (Foto: Det Hvide Hus)

Anbefalet læsning (dansk):

»Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab!« (EIR-rapport i forbindelse med COP 2015, Paris)

»Det britiske Imperiums politik, der drejer sig om befolkningsreduktion ... for at reducere verdens befolkning med milliarder af mennesker«, EIR-hovedartikel.

Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, en introduktion// The New Silk Road becomes The World Land-Bridge, an Introduction

In English, with vice-president Michelle Rasmussen
På engelsk med næstformand Michelle Rasmussen

See slides below.

Se dias herunder.

Videos after the slides:

*** The gala concert after the G20 meeting in China, including
Beethoven's and Schiller's Ode to Joy**

**Galakonserten efter g20-topmødet i Kina, inkl. Beethovens og
Schillers Ode til Glæden**

*** A 20-minute video introduction to the World Land-Bridge,
introduced by the president of the Schiller Institute, Helga
Zepp-LaRouche**

**Se også den 20-minutter-lang video om Verdenslandbroen,
efter diabillederne.**

Dias from the meeting: Click on the slide to make it full-sized.

Klik på diabilledet for at gøre det større.

Video:

The gala concert after the G20 meeting in China: The Beethoven/Schiller Ode to Joy section begins at 43:30

The 20-minute video introduction to the World Land-Bridge, introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche:

Den Nye Silkevejsdynamik skaber nye muligheder for Tyskland!

Af Helga Zepp-LaRouche

Denne dramatisk ændrede, strategiske situation betyder, at der findes fuldstændigt nye politiske muligheder for Tyskland, nemlig gennem et økonomisk samarbejde med Kina og de andre asiatiske lande omkring opbygningen af Sydeuropa, Mellemøsten og Afrika, og hermed vælge den eneste vej, gennem hvilken man både kan løse flygtningekrisen på en human måde, og samtidigt kan udtørre grobunden for terrorismen.

12. september 2016 – I de to forløbne uger har der fundet en strategisk forandring sted, som i Tyskland er gået upåagtet hen, eller snarere, er blevet bevidst undertrykt af massemedierne – en forandring, der for første gang i lang tid lader et berettiget håb om, at der eksisterer gode løsninger for vor tids sværeste problemer, opstå. En række topmøder i Vladivostok, Beijing og Vientiane (Laos) har skabt en fuldstændig ny retning for relationerne mellem et flertal af verdens nationer. Denne nye strategiske situation er også for os i Tyskland en mulighed, og en udfordring, der på ny kan gøre vort lands økonomiske og kulturelle potentiale produktivt.

På det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok den 2. og 3. september blev integrationen mellem den Eurasiske Økonomiske Union og Kinas initiativ for det økonomiske Silkevejsbælte sat i gang, og hermed tog også et potentielt, fælles, økonomisk rum fra Atlanterhavet til Stillehavet et gevaldigt skridt fremefter. Den japanske statsminister Shinzo Abe talte til

konferencens 3000 deltagere, hvor han understregede, at hensigten var at udvikle det russiske Fjernøsten til at blive et eksportknudepunkt for hele det asiatiske Stillehavsområde. Et yderst vigtigt sideaspekt ved denne konference var de fremskridt, som præsident Putin og statsminister Abe nåede frem til mht. det russisk-japanske forhold, og som skal konsolideres i december i år ved præsident Putins statsbesøg i Japan. Man drøftede blandt andet en konkret fredsaftale mellem de to lande. Herved forbedres omstændighederne for, at vi også for Tyskland vil kunne kræve en fredsaftale med USA af den næste amerikanske præsident.

Det umiddelbart efterfølgende G20-topmøde i Hangzhou, Kina, den 4. og 5. september, som Kina omhyggeligt havde forberedt i over et år med mange forudgående konferencer, betyder – i total modsætning til det, der berettes i Vesten – en fuldstændig ny orientering i relationerne mellem de asiatiske lande, og videre endnu. Præsident Xi Jinpings plan om at forvandle G20-topmødet fra at være en sammenslutning af stater, der blot reagerer på kriser, til at blive en alliance af lande, der vedvarende kan styre menneskedens skæbne til gavn for alle, er kommet et stort skridt fremad. Som præsident Putin korrekt kommenterede: G20-topmødets resultater er ikke juridisk bindende, men de udgør en tendens for statsfællesskabet, og enhver stat, der arbejder i den modsatte retning, vil skille sig ud.

Den nye trend, der er blevet etableret i Hangzhou, hedder innovation som grundlag for en global, økonomisk vækst, og det vil frem for alt sige, at udviklingslandenes udvikling skal fremmes på den bedst mulige måde ved, at de får del i de videnskabelige fremskridt – en plan fra Kinas side, som blev demonstreret derved, at et langt større antal udviklingslande end nogen sinde før var blevet inviteret som gæster til G20-topmødet. Xi Jinping understregede, at Kina havde forpligtet sig til at virkeliggøre industrialiseringen af Afrika som en hovedprioritet, og flere regeringstalsmænd hilste Indiens og Japans forøgede investeringer velkommen. Xi krævede, i betragtning af de problemer, der længe har ulmet, den

umiddelbare virkeliggørelse af en ny, global finansarkitektur, der tjener en vækststrategi med innovation som drivkraft, og som skal bringe produktiviteten op på det højest mulige niveau.

Det umiddelbart efterfølgende ASEAN-plus-Kina-topmøde tildelte præsident Obama en tilintetgørende afvisning, da han forsøgte at bevise, at »det er USA, der bestemmer reglerne, og ikke Kina«. ASEAN-landene fulgte ikke Obama i hans forsøg på at få dem til at acceptere som bindende, den Internationale Voldgiftsret i Haags nylige afgørelse vedr. den territoriale konflikt i det Sydkinesiske Hav. I stedet gik ASEAN-landene ind på Kinas forslag om i fremtiden at løse alle konflikter gennem venskabelige forhandlinger og en diplomatisk proces, som det i øvrigt også fastlægges i FN's havretskonvention fra 1982. Selv Filippinerne, som under den tidligere præsident havde henvendt sig til Haag, tog afstand fra denne afgørelse og besluttede sig for en fredelig dialog med Kina.

I stedet for at tilslutte sig Obamas krav om et samarbejde i frihandelszonen Trans-Pacific Partnerskab, TPP, som han har promoveret, bekræftede de deres beslutning om, at samarbejde i det omfattende regionale, økonomiske partnerskab (RECEP) Kina og med det økonomiske Silkevejsbæltets institutioner, som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, den Nye Udviklingsbank, NDB ('BRIKS-BANKEN'), diverse Silkevejsfonde osv. På det helt rigtige tidspunkt på topmødet bekendtgjorde Canada sit medlemskab af AIIB, noget, Obama havde forsøgt at forhindre.

Forskellige internationale medier, som *Forbes Magazine* og *Time Magazine*, konstaterede Obamas totale, diplomatiske isolation. Rent faktisk stemte de asiatiske lande enstemmigt imod Obamas konfrontationspolitik og gjorde det umiskendeligt tydeligt, at de entydigt foretrækker Kinas tilbud om at bruge den kinesiske, økonomiske model for sig selv, i samarbejde med den Nye Silkevejs internationale projekter. Og af Obamas »sidste mulighed«: gennem vedtagelse af de amerikansk dominerede

frihandelsaftaler TPP og TTIP, alligevel at gennemtvinge reglerne, er der intet blevet tilbage, eftersom begge formænd i det amerikanske Senat og Repræsentanternes Hus, Mitch McConnell og Paul Ryan, af valgtaktiske grunde i mellemtiden har erklæret, at de to lovforslag ikke vil komme på dagsordenen igen i dette år, og at både Hillary Clinton og Donald Trump allerede har sagt, de er modstandere af dem.

Og på endnu et område har Obama trukket dårlige kort: Den 9. september, altså umiddelbart før 15-års dagen for angrebene den 11. september 2001, vedtog Repræsentanternes Hus enstemmigt det såkaldte »JASTA«-lovforslag, der giver amerikanske borgere ret til at lægge sag an mod Saudi-Arabien på grund af dets rolle i 11. september, hvilket allerede tidligere var blevet enstemmigt vedtaget i Senatet. Hermed befinder Obama sig, som avisen *The Hill* konstaterede, i det upopulære dilemma, at han, med et veto eller et såkaldt »pocket veto« (dvs. udsættelse i indeværende kongressamling ved ikke at underskrive forslaget) enten vil pådrage sig vrede fra familierne til ofrene for 11. september, og endvidere fra dele af befolkningen, eller også, i tilfælde af en retslig undersøgelse af Saudi-Arabiens rolle, selv at blive genstand for en undersøgelse af, hvorfor han – i bedste Bush- og Cheney-tradition – selv har mørklagt denne uhyrlige skandale under hele sin embedstid.

Og hvilken betydning har så denne ændrede strategiske konstellation, hvor man tilmed kan henregne en lovende udsigt til en aftale om våbenhvile for Syrien, gennem fælles amerikansk og russisk militærindsats, og som netop er blevet aftalt mellem udenrigsministrene Kerry og Lavrov, og som giver håb om en afslutning af krigen i Syrien? Siden Ruslands militære indgriben i Syrien og Kinas og Indiens diplomatiske og økonomiske engagement i Syrien, er der også håb om en økonomisk genopbygning, som en del af opbygningen af den Nye Silkevej i området.

Denne dramatisk ændrede, strategiske situation betyder, at der findes fuldstændigt nye politiske muligheder for Tyskland, nemlig gennem et økonomisk samarbejde med Kina og de andre

asiatiske lande omkring opbygningen af Sydeuropa, Mellemøsten og Afrika, og hermed vælge den eneste vej, gennem hvilken man både kan løse flygtningekrisen på en human måde, og samtidigt kan udtørre grobunden for terrorismen.

Den italienske statsminister Renzi har åbenbart indset tidens tegn, idet han netop har fremlagt disse perspektiver i et interview med den kinesiske Tv-kanal CCTV, nemlig, at Italien, i Marco Polos og Matteo Riccis tradition, bør indgå i et omfattende samarbejde med Kina om den Nye Silkevej, og ikke mindst omkring udviklingen af Afrika.

På denne baggrund er udviklingsminister Gerd Müllers tale under Forbundsdays seneste budgetdebat meget bemærkelsesværdig, hvor han sammenlignede Afrikas forfærdelige situation med den forarmelse af store dele af befolkningen, der fandt sted under den tidlige kapitalismes fase, og krævede en storstilet Marshallplan for dette kontinent og andre udviklingslande. Dette kan kun lade sig gøre rent praktisk, hvis Tyskland, Italien og de andre europæiske lande, i samarbejde med Kina, Indien, Japan og andre nationer, udbygger den Nye Silkevej til Verdenslandbroen, sådan, som Schiller Instituttet, LaRouche-bevægelsen og (i Tyskland) Bürgerrechtsbewegung Solidarität (BüSo), længe har krævet.

Fru Merkel står med håret ned ad nakken, EU befinder sig efter Brexit i en fremskridende opløsningsproces, og i mange europæiske lande får populistiske og ekstremistiske højrepartier øget tilstrømning. Alt dette ville ikke være sket, hvis menneskene kunne se et perspektiv for fremtiden. AfD ville ikke være kommet foran CDU i det nylige valg i Mecklenburg-Vorpommern, hvis fru Merkel havde sagt: »Vi kan klare det, sammen med Kina og de asiatiske lande; vi gennemfører en ny Marshallplan ved hjælp af opbygningen af den Nye Silkevej i Mellemøsten og Afrika.«

Men vi siger: Vi bør ikke forpasse denne store, historiske chance for at opbygge en virkelig ny og retfærdig, økonomisk verdensorden, sådan, som vi forpassede den store, historiske chance i 1989 (med Berlinmurens fald, -red.). Dengang påtvang

Storbritannien, USA og Frankrig os euroen som prisen for tysk genforening. I dag kan selv den dumme se, at euroen er et mislykket eksperiment, med negative renter, en latterlig vækst på 0,3 % i eurozonen og bankerotte banker i hele Europa.

I dag står Storbritannien udenfor, USA er isoleret, og Frankrig er økonomisk set færdigt. Så Tyskland ville altså gøre alle, såvel som sig selv, den største tjeneste ved at erstatte den gamle, »ikke længere bæredygtige model«, som Xi Jinping udtrykte det, med et win-win-perspektiv for alles udvikling. Det er på allerhøjeste tid, at Tyskland varetager sine egne interesser.

Verden er forandret – Alt kan nu ske, men Obama må afsættes

Leder fra LaRouchePAC, 12. sept. 2016 – Spektakulære begivenheder fandt sted i Asien i sidste weekend, hvor det overvældende flertal af verdens nationer forenede sig bag et nyt paradigme i verden, centreret omkring programmer for »storstilet udvikling«, ved hjælp af den Nye Silkevej og de nye finansinstitutioner, der er skabt af Kina, BRIKS og andre.

Denne samme ånd befandt sig over New York i den forgangne weekend, med Schiller Instituttets »Levende Mindesmærke« for ofre for terrorangrebene den 11. september, 2001, og for ofre for den politik for 'evindelige krige', der siden da er blevet udløst af regeringerne Bush og Obama. Skønheden i Mozarts *Rekviem*, med deltagelse af flere end 3000 mennesker i de fire Schiller Institut-koncerter i flere bydele i New York City, skabte den samme frihedens ånd som det Nye Paradigme, der skabtes i Asien.

Begivenhederne demonstrerer i sandhed Friedrich Schillers indsigt i, at vejen til frihed går gennem skønhed.

Men stanken af ondskab og hæslighed hænger stadig over USA, med krigene, der fortsætter, den økonomiske degeneration, der accelererer, narkotika, der kræver hidtil uhørte ofre, og med pessimismen, der er fremherskende – især med en valgkampagne, hvor befolkningen foragter begge kandidater, og med god grund. Der er ingen duelig kandidat præcis, fordi det amerikanske borgersamfund har forsømt at fordømme den siddende præsident som den masse-morder, han er – og som han faktisk er stolt af at være.

Men verden er ændret i de seneste dage. Lyndon LaRouche sagde i dag, at absolut hvad som helst er muligt i dette øjeblik med faseskifte i menneskehedens historie. Idet han tager de voksende beviser for Hillary Clintons alvorlige helbredsproblemer i betragtning, sagde LaRouche, at verden må undersøge problemet lidt mere i dybden:

Hillarys helbred begyndte at gå ned ad bakke, da hun kapitulerede over for Obama under og efter valget i 2008, hvor hun på tåbelig vis gik med til at tjene som hans udenrigsminister. Det onde, hun gjorde i denne stilling, blev induceret af Obama, dræberen, der lærte at tage drab til sig fra sin morderiske stedfar i Indonesien. Hendes fejltagelser og fiaskoer kan alle henføres til Obama. Det er Obama, som det drejer sig om. Han ødelagde hende. Hendes karakter ændrede sig. Hun degenererede til at blive et redskab for Obama. Bagved Obama spores skylden tilbage til det britiske monarki, som han elsker og adlyder, samt til dets saudiske skabelse for folkedrab, der tilsammen har skabt menneskehedens nuværende lidelser.

Obama må fjernes nu – der findes ingen anden mulig løsning. Hillary ville gå ned sammen med ham, og valgprocessen ville blive ændret, med nye kandidater, der måtte udpeges.

Ikke praktisk? Revolutioner skabes ikke gennem praktiske (pragmatiske) trin, men gennem kreative opdagelser og nyskabelser i den historiske kurs, som med den Nye Silkevej, og som det skete med Amerikas Grundlæggende Fædre, og som det reflekteres i Franklin Roosevelts og Jack Kennedys livsværk. Der kræves noget nyt og bedre i dag; i modsat fald vil civilisationens kollaps og atomkrig blive resultatet. Alternativet består ikke længere i en idé, der skal kaperes rent intellektuelt, men består i, at denne idé nu er under reel opbygning i Asien, og i de usædvanlige begivenheder i New York City denne forgange weekend.

De udviklinger, der vil finde sted i månederne september og oktober, er uforudsigelige, men der vil med sikkerhed finde betydningsfulde, dramatiske ændringer sted. Vi må være forud for udviklingskurven og handle, før kaos sænker sig over os. Der er pustet nyt liv i Kongressen gennem dennes handling imod saudierne, med den enstemmige vedtagelse af JASTA-lovforslaget, som Obama har lovet at nedlægge veto mod – men et veto, der kan tilsidesættes. Kongressen må ligeledes tvinges til at handle modigt og hurtigt, med vedtagelse af de Glass/Steagall-lovforslag, der nu er fremsat i begge Kongressens huse, med det formål at lukke Wall Street ned, før dets ukontrollerede kollaps tager nationen og hele verden med sig i faldet. Tiden er nu til optimisme og handling.

Foto: Mindeplade opsat på stedet, der skuer over Ground Zero på den anden side Hudsonfloden, og hvor mindesmærket for ofrene for 11. september, det 10 etager høje »Tåremonument«, en gave fra Rusland, senere blev rejst (skete 11. september, 2006). Teksten på mindepladen, på engelsk og russisk, lyder:

»Fra det russiske folk – præsident Vladimir Putin. Dette sted vil blive hjemsted for monumentet for kampen mod global terrorisme. Kunstner Zurab Tsereteli.«

New York: Schiller Instituttet i spidsen for Levende Mindesmærke for ofrene for terrorangrebene 11. september

Leder fra LaRouchePAC, 11. sept. 2016 – På 15-års dagen for terrorangrebet mod New York City og Washington D.C., intervenserede Schiller Instituttet, stiftet af Lyndon og Helga LaRouche, i fem bydistrikter i New York for at løfte mindedagen for denne tragiske dag til et højere niveau, et »levende mindesmærke«, ved at bruge stor kunst til at opløfte sindet og sjælen hos alle mænd og kvinder, bort fra frygt og tanker om hævn og til tanker om kreativitet og menneskehedens fremtid.

Tre fremførelser af den storslåede *Rekviemmesse* af Amadeus Mozart blev opført i New York City af Schiller Instituttets New York borgerkor, med fuldt orkester, sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, på datoerne 9., 10. og 11., i bydelene Bronx, Manhattan og Brooklyn. En fjerde opførelse vil finde sted mandag aften i Morristown, New Jersey, hjemsted for mange af de familier, der mistede deres kære den 11. september.

Invitationen til koncerterne, og til en konference om eftermiddagen den 10. september i Manhattan, sponsoreret af Schiller Instituttet, lød: »Denne september måned, hvor De Forenede Nationer åbner, lad da alle, der afskyr vold og krig, droppe deres uoverensstemmelser og komme sammen i højtidelig

erkendelse af det, der er menneskeligt i os alle. Lad Wolfgang Amadeus Mozart tale til vore hjerter på musikkens sprog, og til det, Abraham Lincoln kaldte 'den bedre side af vores natur'.

Påtrykt invitationen var et billede af »Tåremonumentet«, en magtfuld, 10 etager høj skulptur i Bayonne, New Jersey, der skuer over Ground Zero på den anden side af Hudsonfloden. Dedikeret »Til kampen mod terrorisme i hele verden« var monumentet en gave fra Rusland efter 11. september. Ved ceremonien for monumentets afsløring, 11. september 2006, deltog præsident Vladimir Putin,

Selve begivenheden den 11. september vil leve videre i historien. Hvert år siden 11. september har det fælles bispesæde i St. Joseph i Brooklyn sponsoreret en march fra Ground Zero, over Brooklynbroen og til deres smukke katedral til en messe til ære for dem, der døde, og for dem, der på anden vis blev berørt. Mange af de hundreder af brandfolk, der gav deres liv for at redde andre som de første på stedet ved World Trade Center, kom fra Brooklyn. I år inviterede biskoppen, for første gang, Schiller Instituttet til at deltage direkte i selve messen, ved at opføre *Rekviem*. Den magtfulde og bevægende opførelse blev udsendt live over bispesædets TV-netværk.

Slående er det, at, blot få dage før denne historiske begivenhed, fredag, den 9. september, vedtog Repræsentanternes Hus enstemmigt et lovforslag, der har været genstand for en lang kamp, anført af mange af de samme familier til ofre for 11. september, LaRouche-bevægelsen og nogle få, modige kongresmedlemmer – Lov om juridisk retsforfølgelse af sponsorer af terrorisme (Justice Against Sponsors of Terrorism Act (JASTA)). Denne lov vil nu gøre det muligt for familierne til ofrene for 11. september at lægge sag an mod Saudi-Arabien for dets rolle i angrebet 11. september. Den saudiske kongefamilies finansiering og støtte til 11. september-terroristerne blev offentligt afsløret, da regeringen blev

tvunget til at frigive de »28 sider« af Den fælles Kongresundersøgelsesrapport over 11. september, om finansieringen af angrebet, der i 13 år havde været hemmeligstempleet af præsidenterne Bush og Obama, på trods af, at Obama, da han førte valgkamp, havde afgivet løfte til familierne om at frigive dem.

Obamas rolle, såvel som Bush', i at støtte terrororganisationerne, der var skabt og finansieret af saudierne, og som havde til formål at opnå regimeskift mod lande, der ansås for at befinde sig uden for amerikansk og britisk kontrol, står nu afsløret. Hans støtte til Wall Streets og City of Londons udplyndring af realøkonomien står ligeledes afsløret, men Kongressen har endnu ikke udvist samme mod mht. det presserede behov for at vedtage den Glass/Steagall-lovgivning, der er fremsat i begge Kongressens huse.

De verdensforandrende begivenheder i Kina i sidste uge, ved G20-topmødet, skabte kernen i en ny verdensorden, bestående af næsten alle verdens nationer bortset fra USA og Europa, og baseret på udvikling for alle gennem den Ny Silkevejsproces, og et nyt, globalt finanssystem til erstatning for det bankerotte kasinosystem i Vesten. Den inspiration, der kommer fra New York i dag, angiver retningen – at mobilisere befolkningen gennem skønhed og fornuft for at bringe Amerika og Europa ind i et samarbejde med Kina, Rusland og menneskehedens fælles mål.

Vi kan sikre verdensfreden

ved at omfavne menneskehedens fælles mål

Leder fra LaRouchePAC, 10. sept. 2016 – I anledning af 15-års dagen for terrorangrebene i New York den 11. september, 2001, samledes en stor flok på henved 200 mennesker for at deltage i en konference i St. Bartholomew Kirkens forsamlingshus i midtby Manhattan, i respons til Schiller Instituttets indkaldelse til en konference med titlen, »Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«. Deltagerne bestod af medlemmer af det diplomatiske samfund, aktivister fra Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, tilhængere fra hele landet – nogle havde rejst mere en 1000 miles for at være til stede – og mange andre.

Velkomsttalen blev holdt af Schiller Instituttets Dennis Speed, der også var mødeleder ved den stærke, tre en halv time lange begivenhed, der opfordrede til at gribe dette historiske vendepunkt og skabe en presserende nødvendig, fundamental ændring i USA's udenrigspolitik.

Hovedtalen leveredes af Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, i en 20 minutter lang videofremlæggelse, der var optaget på forhånd.

Herefter fulgte Jeffrey Steinberg fra *EIR*, der opfordrede deltagerne til at applaudere vores bevægelses succes med at organisere tilsyneladende mirakler, som vedtagelsen i går af JASTA-lovforslaget og frigivelsen af de 28 sider i juli måned, og til at mobilisere som bare fanden for at frembringe flere sådanne mirakler, inklusive vedtagelsen af Glass-Steagall.

Tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark blev dernæst introduceret, til stor applaus, der markerede de forsamledes varme følelser og respekt for ham. Han talte om spørgsmålet om fred og hvordan man skabte den, og refererede

til den store chance, som den amerikansk-russiske aftale om en våbenhvile i Syrien, der var blevet annonceret mindre end 24 timer tidligere, tilbød.

Dernæst gav senator Richard Black fra Virginia en dybdegående præsentation af »Baggrunden for krigen i Syrien« og viste fotos fra sit seneste besøg i Syrien, for at sprænge de mange myter og løgne, der er blevet brugt til at promovere krigen i dette land og i dette område.

Efter Black fulgte den Arabiske Republik Syriens permanente repræsentant til FN, ambassadør Bashar al-Ja'afari, der gav et historisk foredrag om fremkomsten af wahhabismen i det 18. århundrede, og han afslørede meget lidenskabeligt mange af de særlige løgne og operationer, inklusive dem, som massemedierne stod for, og som er blevet kørt mod Syrien frem til i dag.

Mødet sluttede med et videobudskab fra kongresmedlem Walter Jones (R-NC), der har spillet en central rolle i frigivelsen af de 28 sider og vedtagelsen af JASTA, så vel som også sponsoreringen af Glass/Steagall-lovforslaget. Jones takkede LaRouche-bevægelsen for dens lederskabsrolle i afsløringen af sandheden for det amerikanske folk. Han lovede, at, når Kongressen igen træder sammen senere i september, vil der komme et fornyet fremstød for tilbundsgående høringer, for at få hele sandheden bag de 28 sider frem.

Helga Zepp-LaRouche:
»Vi kan sikre verdensfreden

**ved at omfavne menneskehedens
fælles mål«.**

Hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York, 10. sept. 2016

»Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegrere efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er forenet, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være en patriot og en verdensborger«.

*10. september 2016 – **Dennis Speed:** På vegne af Schiller Instituttet vil jeg gerne byde jer velkommen til dagens konference, »Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«.*

Schiller Instituttet blev stiftet i 1984, og forud for dette, den 27. september 1976, talte en af Schiller Instituttets medstiftere og samarbejdspartnere, nu afdøde Fred Wills, der dengang var Guyanas udenrigsminister, til FN's Generalforsamling som repræsentant for FN's Sikkerhedsråd, for 40 år siden, hvor han fremlagde et af de tidligste udtryk for økonomen og statsmanden Lyndon LaRouches politik for udvikling. LaRouches hustru, Helga, grundlagde Schiller Instituttet i 1984, og vi er alle lykkelige og stolte over at have været tilknyttet disse årtier lange bestræbelser.

Vi vil indlede konferencen med et videoindlæg fra Helga

LaRouche, stifter og forkvinde for Schiller instituttet:

Helga Zepp-LaRouche: God eftermiddag. Kære deltagere på konferencen: Hr. LaRouche og jeg ville selvfølgelig meget have foretrukket at være personligt til stede på jeres konference, men vi overbringer vore hilsener på denne måde, for vi er i øjeblikket i Europa, hvor vi har meget vigtige ting at gøre.

Lad mig ikke desto mindre overbringe jer et budskab med meget gode nyheder. For, hvad der stort set er gået upåagtet hen i massemedierne i USA og Europa, så har verden ændret sig i løbet af de seneste dage, og til det bedre. Der har været et par internationale konferencer i Asien. Den første var i Vladivostok med meget prominent deltagelse af præsident Putin, premierminister Abe fra Japan, præsident Park fra Sydkorea; og fokus for mødet var at indgå aftale om meget, meget store, økonomiske projekter og en økonomisk integration af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og initiativet for Silkevejen/Bæltet-og-Vejen. Det betyder en enorm udvikling af Fjernøsten og en økonomisk integration af alle disse asiatiske lande for et fredeligt samarbejde. Der var endda drøftelser om en mulig fredstraktat mellem Rusland og Japan, hvilket ikke er sket i 70 år, så dette er meget, meget vigtigt.

Men hvad der er endnu vigtigere, så var der G20-topmødet, der netop har fundet sted i Hangzhou, Kina. Se, Kina havde en meget, meget ambitiøs plan for G20-topmødet. De havde forberedt det intenst i over et år, gennem mange konferencer på ministerplan, og med tænketanke og diverse grupperinger, og planen var at transformere G20 fra at være en alliance af lande, der blot ville tale om kriser, som finanskrisen i 2008, og til at være en alliance af lande, der vil danne en organisation for den globale styrelse, for i fællesskab at tage sig af spørgsmålene omkring denne Jord. Og dette lykkedes de med.

I har måske ikke hørt om det i medierne, eller, hvis I har, så er det med en ondskabsfuld drejning, men det, der virkelig

skete, er, at Xi Jinping allerede i et møde for erhvervsledere, det såkaldte B20, og også ved det egentlige G20-møde, fremlagde en plan for at sætte innovation i centrum for den globale økonomi; og allervigtigst, at invitere især udviklingslande og fremvoksende lande til fuldt ud at få del i frugterne af videnskab og teknologi, af innovation, med det formål, ikke at forhale disse landes udvikling.

Dette har fuldstændig ændret dynamikken i verden, for nu har man en situation, hvor en stor del af Asien – og dette fortsattes ved det efterfølgende ASEAN-topmøde – arbejder sammen for fredeligt samarbejde om et »win-win«-perspektiv, gennem grundlæggende set at vedtage den kinesiske model for økonomi.

Alle de af jer, der nogensinde har været i Kina, vil bekræfte, at Kina har undergået den mest utrolige, økonomiske transformation i noget land på denne planet. For 40 eller 45 år siden var Kina, under kulturrevolutionen, fuldstændigt tilbagestående og fattigt, og folk havde det elendigt, og så, med begyndelse i Deng Xiaopings reformer, begyndte Kina at lægge meget vægt på sin egen arbejdsstyrkes intellektuelle udvikling, på innovation, på at foretage syvmileskridt; og der var en lang periode, hvor Kina blot kopierede teknologier fra andre lande; den periode er nu ophørt, og Kina er nu spydspidsen inden for rumteknologi, højhastighedstog, elektronik og inden for diverse andre områder med avanceret videnskab og teknologi.

Kina har nu tilbudt resten af verden at blive en del af dette kinesiske, økonomiske mirakel, i et »win-win-samarbejde« gennem udviklingen af initiativet for den Nye Silkevej/Bæltet-og-Vejen, som et globalt udviklingsperspektiv til hele verden.

Denne idé har en sådan tiltrækningskraft, at, f.eks. alle ASEAN-landene, på ASEAN-konferencen i kølvandet på G20-mødet, grundlæggende set vedtog den kinesiske dagsorden om at gøre en ende på konflikten over det Sydkinesiske Hav og sagde, at, i

fremtiden vil alle territoriale og andre konflikter blive løst gennem forhandling og dialog. Der vil blive samarbejde mht. at bekæmpe spørgsmål, der vedrører sikkerhed, såsom bekæmpelse af terrorisme, og mht. at udvikle andre midler til hinandens gensidige udvikling. Og derfor er hele denne truende konflikt over det Sydkinesiske Hav faktisk afsluttet.

Dette er vidunderligt nyt! Og det demonstrerer, at, hvis man sætter et udviklingsperspektiv »i den andens interesse« på dagsordenen, så er der intet problem på denne planet, der ikke kan løses. Dette betyder, at vi nu, for første gang, har mulighed for virkelig at gå over til et nyt paradigme. Udviklingssektorens, USA's og Europas problemer er selvfølgelig stadig gigantiske, og der har hidtil ikke rigtig været en løsning på den kendsgerning, at banksystemet i øjeblikket er lige så truet, som det var i 2008 med Lehman Brothers' kollaps. For eksempel har Deutsche Bank nu de samme omkostninger for CDS, credit default swaps, til sikkerhedsstillelse for derivater, som Lehman Brothers havde i 2008; hvilket betyder, at spekulanter spekulerer, vædder på muligheden for, at Deutsche Bank krakker. Rentepolitikken, nulrenten, negative renter i alle centralbankerne, som har anvendt det, har nu fået en ende. Mulighederne er opbrugt; hvad vil man mere gøre, end have negative renter? Hvor banker og kunder må betale penge for at indsætte deres penge i banken, i stedet for at få renter? Hele politikken med kvantitativ lempelse har i virkeligheden skabt en skjult hyperinflation, og »helikopterpenge« er virkelig vejs ende.

Den indsats for at gennemføre Glass-Steagall, der i øjeblikket gøres i USA og Europa, må blive gennemført, og vi må mobilisere Europa og USA til simpelt hen at tilslutte sig dette perspektiv med fælles udvikling. USA må vende tilbage til Franklin D. Roosevelts reformer; Europa må vende tilbage til den politik, der, f.eks., eksisterede med Adenauer og de Gaulle; og så kan alle problemerne blive løst, for den Nye Silkevej skaber ikke alene et perspektiv for økonomisk

udvikling, men har også allerede skabt et alternativt banksystem: Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken'), den Nye Silkevejsfond, den Maritime Silkevejsfond, Shanghai Samarbejdsbanken og mange flere sådanne institutioner, der virkelig applikerer økonomisk politik i traditionen efter [Alexander] Hamilton, ved at have en kreditpolitik i stedet for en pengepolitik.

Dette er særdeles gode nyheder. For dette er noget, som hr. LaRouche og hans bevægelse har kæmpet for i over 40 år. Dette er præcis, hvad hr. LaRouche foreslog i 1975 med den Internationale Udviklingsbank. Det var ideen om, at IMF skulle erstattes af en international udviklingsbank, der skulle organisere en overførsel af teknologi til omkring \$400 mia. om året, for at overvinde udviklingslandenes underudvikling.

Dette blev fuldstændig vedtaget af den Alliancefri Bevægelse i 1976 på den berømte Colombo-konference i Sri Lanka. Dengang led indsatsen for at skabe en retfærdig, økonomisk verdensorden et enormt tilbageslag: Man fik en destabilisering af de ledere, der have påtaget sig denne sag som deres. For eksempel blev fr. Indira Gandhi destabiliseret; fr. Sirimavo Bandaranaike fra Sri Lanka blev fordrevet fra embedet; den pakistanske premierminister Zulfikar Ali Bhutto blev væltet og sluttelig myrdet.

LaRouche-bevægelsen fortsatte imidlertid sin kamp for dette, med ideen om at udvikle de underudviklede lande i verden; for, vi kan ikke bare leve med en sådan uretfærdighed, som vi i øjeblikket ser i Afrika. Hr. LaRouche foreslog således i 1982 det berømte Strategiske Forsvarsinitiativ, der blev vedtaget af præsident Reagan i 1983, og som var officiel amerikansk politik i omkring otte måneder. Kernen i denne politik var præcis samme idé, der lidt senere blev formuleret af hr. LaRouche som supermagternes protokol, og som grundlæggende set var ideen om at nedlægge de militære blokke, opgive NATO, opgive Warszawa-pagten, og så dernæst, gennem et program med videnskab som drivkraft, udvikle den yderligere produktivitet,

bestående i at gennemføre en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslandene, med det formål for altid at overvinde deres underudvikling.

Hold op med at behandle den Tredje Verden som stedfortræderlande for krige, og få i stedet et fælles udviklingsperspektiv. Dette var naturligvis også ideen, da vi i 1991, med Sovjetunionens kollaps, foreslog den Eurasiske Landbro/Silkevejen, der var ideen om at forbinde industri- og befolkningscentrene i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer. Dette førte vi kampagne for i 25 år, hvor vi afholdt hundreder af konferencer.

Vi var derfor ekstremt glade, da Xi Jinping i 2013, i Kasakhstan, satte den Nye Silkevej tilbage på dagsordenen. Og det er nu, efter tre år, eksploderet mht. at skabe et helt nyt paradigme for udvikling, for en reel indsats for at overvinde fattigdommen i store dele af verden.

Tag for eksempel Afrika: Afrika er i øjeblikket i en forfærdelig forfatning, hvilket er grunden til, at folk i tusindvis drukner i Middelhavet i forsøg på at nå til Europa, eller de dør af tørst i Sahara, når de forsøger at krydse ørkenen.

Den tyske udviklingsminister Gerd Müller har netop holdt en lidenskabelig tale i den tyske Forbundsdag, hvor han sagde, at det, der foregår i Afrika og andre udviklingslande, er, at de er ved at blive flået i stykker af noget, som han sammenlignede med tidlige former for kapitalisme, hvor de rige bliver rigere; hvor 10 % ejer og forbruger 90 % af alle ressourcer, og hvor 80 % af alle afrikanere ikke har adgang til elektricitet; og dette har skabt en utålelig situation. Gerd Müller krævede dernæst en Ny Marshallplan for udvikling i Afrika og andre udviklingslande. Og den rette måde at forfølge dette på er selvfølgelig en forlængelse af den Nye Silkevej ind i Afrika, ind i Mellemøsten, for at genopbygge de krigshærgede lande Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og Yemen,

og de tilstødende områder.

Dette kan gøres med det samme, og det forudsætter blot, at vi får USA til at opgive den idé, at de må insistere på en unipolær verden, for denne unipolære verden eksisterer ikke længere: Efter G20-topmødet kan alle i hele verden se, at »omdrejningspunkt« Asien (doktrinen Asia Pivot), som Obama forsøgte at gennemføre for at udøve amerikansk indflydelse i Sydøstasien og disse områder, ikke fungerede. ASEAN stillede sig på Kinas side. TPP-handelsaftalen, om hvilken Obama i *Washington Post* sagde, at USA »laver reglerne« for handlen, ikke Kina.

Det virkede ikke: Formændene for begge Kongressens huse, Repræsentanternes Hus og Senatet, sagde, at TPP ikke kommer på dagsordenen i år; og de to præsidentkandidater har allerede sagt, at de er imod TPP. Så den er død. Og TTIP, den tilsvarende frihandelsaftale for Europa, er ligeledes allerede erklæret død af den franske regering og den tyske økonomiminister.

Så der er i øjeblikket en ny mulighed for at bruge G20-topmødet til at fastsætte et nyt regelsæt for handel, for samarbejde, for et »win-win«-perspektiv mellem landene. Og jeg mener, at, hvis vi på kort sigt kan få USA til at gå med i dette kor af nationer for skønhed, for samarbejde, så kan verden virkelig i løbet af meget kort tid opleve et nyt paradigme. Grunden til, at jeg siger »skønhed«, er den, at gallaaftenen inden åbningen af G20-topmødet var en vidunderlig dialog mellem kulturer, meget lig det, vi forsøger at gøre med rækken af koncerter i denne weekend i anledning af 11. september; denne gallaaften begyndte med meget smukke, kinesiske folkesange; der var en smuk scene fra balletten Svanesøen af Tjajkovskij; og sluttelig kulminerede forestillingen med en meget smuk opførelse af dele af *Ode til Glæden*, baseret på Friedrich Schillers digt til Ludwig van Beethovens musik. Jeg mener, at det var klogt af den kinesiske regering at vælge *Ode til Glæden*, hvor teksten på et sted

proklamerer, »Alle mennesker forbrødres« (»Alle Menschen werden Brüder«), som et kulturelt udtryk for denne idé om et »win-win-samarbejde« mellem alle civilisationer.

Så mit fundamentale budskab til jer er et budskab om absolut optimisme. Jeg siger ikke, at alle problemer er blevet løst. Vi har stadig eksistentielle problemer; vi har stadig faren for krig; vi har stadig faren for en finansiell nedsmeltning, muligvis i dette efterår. Men alternativet er allerede etableret af en magtfuld gruppe nationer, der tilsammen repræsenterer flertallet af menneskeheden, flere end 4 mia. mennesker.

Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegrere efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er *forenet*, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være patriot og verdensborger«.

Tiden er virkelig inde til, at vi forstår, at løsningen for menneskeheden kun kan findes på det højeste fornuftsplan, og ikke i en eller anden sideorden eller en eller anden angivelig interesse hos én nation imod en anden nation, eller gruppe af nationer.

Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at vi kan foretage dette spring og skabe et nyt paradigme; og alt imens I senere på dagen vil lytte til Mozarts skønne musik (*Rekviem*), til minde om dem, der døde under angrebet 11. september, mener jeg, at vi kan gengive dem liv og gøre dem udødelige ved at sige, at vi højtideligt vil forpligte os til at bringe USA ind i dette nye paradigme, og så vil deres liv have bidraget til noget udødeligt, og de vil forblive i vort minde for altid.

Et nyt paradigme giver nu liv til verden.

LaRouchePAC Internationale Webcast, 8. september 2016

Verden har gennemgået en dramatisk ændring i løbet af de seneste par uger. Der har især været flere store, internationale konferencer, der repræsenterer en konsolidering af et nyt paradigme og en ny anskuelse blandt verdens nationer. Disse konferencer var det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland; G20-mødet, der sluttede i Hangzhou, Kina; og dernæst de Sydøstasiatiske Nationers (ASEAN) møde med Kina, der fandt sted i Laos.

Under alle disse konferencer, under alle disse tre møder, har spørgsmålet drejet sig om at skabe en særlig synsmåde mht. økonomisk udvikling og samarbejde, og ikke om at respondere til kriser, ikke det Sydkinesiske Hav; det har været et langsigtet syn på, hvad fremtiden bliver.

Engelsk udskrift:

LaRouchePAC Friday Webcast with Helga Zepp-LaRouche:

A New Paradigm is Animating the World

The new paradigm animating the world was on full display over the past few weeks, in meetings of the Eastern Economic Forum in Vladivostok, the G20 in Hangzhou, and the ASEAN / China meeting in Laos. While President Obama doddered around with nothing to offer, an increasing portion of the world is adopting policies of economic integration and development, including such science frontiers as the Chinese space program.

This paradigm is not new – the LaRouches and the LaRouche movement have been organizing for the policies now becoming dominant, for over 40 years. Meanwhile, as the fifteenth anniversary of the 9/11 attacks approaches, a "living memorial" is offered in a series of concerts featuring the participation of the Schiller Institute New York Community Chorus.

Jason Ross hosts a discussion with Helga Zepp-LaRouche, a participant in the T20 meeting leading into the G20 summit, and Diane Sare, founding director of the Schiller Institute Chorus, on the changes sweeping the world, and how to inspire the US to join, rather than oppose, this new paradigm.

TRANSCRIPT

JASON ROSS: Hello! This is Thursday, Sept. 8th, 2016. You're watching our weekly LaRouche PAC webcast. This week we're recording the show a day early, because of some events coming up this weekend, which we'll be discussing a little bit later on. I'm Jason Ross, I'm the host today, and I'm going to be joined on the show today by two guests – by Helga Zepp-LaRouche, joining us from Germany; and by Diane Sare, joining us from the LaRouche Manhattan Project in the New York area.

Over the past few weeks, the world has changed dramatically. In particular, there have been several major international conferences that represent a solidification of a new paradigm and a new outlook among nations in the world. These conferences have been the Eastern Economic Forum in Vladivostok, Russia; the G20 meeting, which concluded in Hangzhou, China; and then the Southeast Asian Nations (ASEAN) meeting with China, which has been taking place in Laos.

In all three of these conferences, in all three of these meetings, the issue on the table has been creating a specific outlook for economic development and cooperation, not responding to crises, not the South China Sea; it's been a long-term outlook on what will the future be. I'd like to read a few quotes from presentations made at these conferences.

At the B20 meeting, the meeting of business leaders in advance of the G20 meeting in China, President Xi Jinping stated that "People are the foundation of the economy. We have to be oriented to the needs of the people, and raise their living standards and the quality of their lives. We will lift over 57 million people out of poverty, and poverty will be alleviated in all poor counties by 2020. This is a solemn promise to the Chinese people. We have lifted over 70% of the Chinese population out of poverty. We will make the pie bigger and we will continue the global fight against poverty."

At the G20 conference, which included a very beautiful opening ceremony, featuring the work of Beethoven and Schiller with the *Ode to Joy* set to music, and quite a spectacle, the leaders there came to a conclusion in their final communiqué from the conference, which included, "We can no longer rely on fiscal and monetary policy alone to deal with the crisis. We envision an all-dimensional, multi-tiered, wide-ranging approach to innovation, which is driven by innovation in science and technology, and goes beyond it, to cover development-philosophy, institutional mechanisms, and business models, so that the benefits of innovation will be shared by all."

Meanwhile, at the G20 conference, the most Obama had to say to anybody, was some blubbering about "human rights," and discussion of the Trans-Pacific Partnership (TPP), which has absolutely no chance of possibly being passed through the Congress; it's dead.

At the ASEAN meeting, Obama saw what he thought was an opportunity to put on the agenda and make an issue of the South China Sea arbitration ruling that went against China; he wanted to put that on the agenda, make that an issue, and instead, that was not part of the discussion at all.

What was instead discussed was economic cooperation, the Maritime Silk Road, the Chinese One Belt, One Road project. And, as a matter of fact, on the Philippines in particular,

which had launched the arbitration case against China regarding the South China Sea, the new President of the Philippines, [Rodrigo] Duterte, when he was asked about Obama's plans to lecture him on violations of human rights in the Philippines' war on drugs, President Duterte said "I am a President of a sovereign state, and we have long ceased to be a colony. I do not have any master except the Filipino people; nobody but nobody. You must be respectful. Do not just throw questions. *Putang ina*," which which translates to "son of a whore") "I will swear at you in that forum," he said to Obama. "I do not want to pick a quarrel with Obama, but I don't kneel down to anybody, except the Filipino people."

In all of this Obama has absolutely been the odd man out. He has nothing to offer the world. *Forbes* magazine has recognized this in its coverage, for example, where it states that while Obama is talking about human rights and the TPP that will never occur, China has been "quickly building its regional credentials with a heavy focus on the economy of Southeast Asia.... China's Belt and Road initiative connecting Asia to Europe economically would let Beijing and parts of Southeast Asia build a major transportation network plus industrial co-operation projects. Beijing also happens to manage the China-ASEAN Investment Cooperation Fund, which bankrolls growth-linked infrastructure, energy and natural resources projects in Southeast Asia."

I think the contrast between Obama, who has nothing, with what China and Russia, and the BRICS nations – very specifically China and Russia, in particular – have been offering the world, strategically and economically, the contrast couldn't be clearer. With the participation of the G77 leader as well in these conferences, the world as a whole is adopting these as policies.

Let's bring on Helga Zepp-LaRouche now. Helga was a participant in the T20 meeting, which was a meeting with think tanks, a "Think20" meeting held in China in preparation for

the G20 heads of state summit which just occurred. Helga, let me ask you about this. In your view, how has the world changed over the past couple of weeks, with these events?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I think it is a change of world-historical dimensions. Because what has occurred between the Vladivostok Eastern Economic Forum, the G20, and then the ASEAN conference, is a tremendous change, in terms of where is the power center of the world. Let me just go through very quickly what the significance each of these of these different conferences was.

In Vladivostok, you had the integration of the Eurasian Economic Union with the Silk Road/Belt and Road initiative of China. That is very important because also Prime Minister Abe of Japan and President Park of South Korea participated, and there were agreements of long-term investments in development of the Far East of Russia, of Siberia, of huge energy investments, and integration of all of these economies of Asia.

This was followed by the G20 Summit, which I think was really an absolute breakthrough. First of all, China had put an enormous amount of effort into the preparation, by convening many, many pre-conferences, starting already a year ago, on many, many levels: ministers, think-tanks, institutions, and organizations. The intention of China was to transform the G20 from a mechanism which only responds to crises like 2008 – the financial crash of Lehman Brothers – into an organization which would form an alliance of countries to form a global governance mechanism which is problem-solving. Xi Jinping said repeatedly he wants to transform the G20 from a "talk shop," into a group of nations which *act* together. Looking at it, this was accomplished in many ways.

The Western media are hysterically and desperately trying to belittle this outcome of the conference, by saying "there were all these issues," but the only people who raised these so-

called "issues," like the South China Sea conflict, and the issue of the Arbitration Court in The Hague,, and all other divisive issues, was really the West.

What happened is that the overwhelming number of nations are moving to adopt the Chinese model of economy. They are very right to do so, because China has proven an economic miracle of such dimensions, Xi Jinping said, to transform a country of 1.4 billion people has never been undertaken in history, and the fact that China could uplift 700 million people out of poverty into a very decent living standard, is also unprecedented. One of the outcomes of the summit was the adoption of a plan to eliminate poverty all over China by 2020, that is, only four years from now.

China succeeded to put the Chinese economic model as the attractive model for everybody to join, in a "win-win" perspective, on the agenda. Many countries must say, "Yeah, we can have the same economic development like China; that is much more favorable, than to join the United States or NATO or the Europeans in confrontation of a geopolitical nature."

The success of this summit is really unbelievable. It has changed the situation in the world, I think for the good; because the unipolar world, for sure, does not exist any more. As a matter of fact, as you mentioned, *Forbes* magazine and *Time* magazine had quite hysterical articles saying that Obama's "Asia pivot" policy has completely failed; this was the last opportunity to woo the countries of the region, but this completely failed, and the "Asia pivot" of Obama is completely dead; it failed.

The G77, the Non-Aligned Movement, the ASEAN countries – they are all are now moving in a completely different direction, and especially the fact that South Korea and Japan participated, with Russia and China in this Vladivostok conference, proves that these countries who are obviously allied with the United States, but do not want confrontation

against Russia and China any more.

So this is extremely important. And it means primarily that those countries of the world which are not of the old regime of the World Bank, the IMF – the so-called "Washington Consensus," the so-called Bretton Woods institutions – they had no voice, and they now have a voice.

I think it is really very important that China explicitly adopted developing nations and emerging economies. First of all, they invited all of them – or a very large representation of them – to participate in the G20. China expressed the absolute commitment that every fruit of technological innovation would be shared with these countries, in order not to hold up their development. Now, this is a beautiful idea, which the first time was expressed by the German thinker Nikolaus of Cusa in the 15th Century, who already then had said that science and technology are so important for the development of mankind, that every time there is a new invention, it should be put in an international pool – to use modern words to say it – and that every country should have, then, access to it, not to be slowed down in their development.

It's an incredible change, because it means that, for the first time, an idea which was expressed by my husband Lyndon LaRouche in 1975, when he proposed a plan to develop the Third World, and he called it the International Development Bank [idb]. This was the idea which he presented both in Bonn, Germany at the time, and in Milan. He at that time wanted to have a \$400 billion technology transfer per year to the developing sector from the advanced countries, in order to build up infrastructure, to build up industrialization and agriculture in the Third World.

He gave a very concrete form to a demand of the Non-Aligned Movement, which in 1976 at the Non-Aligned Movement in Colombo, Sri Lanka, had adopted a resolution demanding a just

New World Economic Order. That Non-Aligned Movement resolution 90% of the words were those of the IDB. But you know what happened at that time was, all the leaders of the countries who had taken the initiative to fight for this – like Mrs. Gandhi from India, Mrs. Bandaranaike from Sri Lanka, Bhutto from Pakistan – all these leaders were either killed or destabilized; and this whole effort had a tremendous setback and it did not function.

Now as you probably know, and some of our viewers may know, we have been fighting in the LaRouche Movement ever since that time – it's now 40 years we have been fighting for the realization of the IDB or an IDB-like plan for the Third World; but the World Bank and the IMF, for all these years have done the exact opposite. The IMF conditionalities would completely deny any kind of development by having conditions which would force developing countries to pay debt instead of investing in infrastructure. They created the debt trap even, to make it impossible for countries to develop. So, the miserable condition of Africa, and many other countries in Asia and the Middle East and some countries in South America, is the result of the conscious policy to suppress development.

Now, after the Asia crisis [in 1997-98] the Asian countries obviously realized that they had to do something to protect themselves against speculation of George Soros at the time, so a process of creating new institutions developed. One was the Chiang Mai Initiative; but then recently – about three years ago – China took the leadership together with other BRICS countries, to create a completely alternative set of banking institutions. The Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB); the New Development Bank of the BRICS; the New Silk Road Fund; the Maritime Silk Road Fund; the Shanghai Cooperation Organization Bank. So, you have now a completely alternate system of banking which is *not* casino; but only gives credit for investment in real infrastructure in the real economy.

So, what is happening now? I think people have to appreciate

that, that what happened at the G20 meeting is the victory of a struggle of 40 years at least; to make it possible for human beings in Africa, in the so-called developing sector, to have a chance for the future. Such a powerful coalition has now emerged – the strategic alliance between China and Russia; Putin was the guest of honor at this G20 meeting – so the world really has changed. It's very important to say that these articles in *Forbes* magazine and *Time* magazine really don't get it. It's not anti-American; it's not anti-European. Xi Jinping and the other leaders have expressed many times that they want the United States and Europe to join in a "win-win" perspective.

So what is on the table now with the G20 meeting is for the first time a strategic initiative which is not geopolitical; because it offers a level of reason to cooperate internationally for the common aims of mankind. I think this is a tremendous historical breakthrough, which we really must make sure that the American people find out about what it is, and not be misled by mediocre journalists, who just can't think differently than geopolitics. It's like somebody who is evil, cannot imagine when he talks to a really good person, that the other person is not also evil. So what you read in the Western media is just the projection of the degenerate thinking of the media; but it's not what happened at this summit. So, let's make sure people really understand the historic significance of this change.

ROSS: Great! I think what you went through in terms of the history of your involvement, of your husband Lyndon LaRouche's involvement, of the LaRouche Movement's involvement over the past four decades in creating the victory for the policy that's being announced at these conferences, really goes to show the power of an idea. That over cynicism or over what seemed to be the structures and control of things, a good idea and successful and intense and ongoing organizing for it, really can make things happen.

I was going to ask if you wanted to say more about the history of the LaRouche Movement's involvement in this; or also if you have anything to say about how we're going to get the U.S. to join in this development instead of being opposed to it?

ZEPP-LAROUCHE: Well, first of all, I would like to make a short comment on the ASEAN conference, because that was in the footsteps, or following the G20 meeting; and that dispute is now settled. Because the ASEAN countries together with China, all agreed that all the disputes will be solved through peaceful negotiation and dialogue; they will work out a Code of Conduct until the middle of next year to this effect, and jointly fight threats to security like terrorism and other threats. They will act on the basis of the UN Convention of the Law of the Sea, or UNCLOS; and that means all these efforts to hype up the conflict between the Philippines and China with The Hague Arbitration Court has not succeeded. This was an effort to cause disunity, but this ASEAN conference said, "No, we want to have joint economic development. We will revive the regional economic development organization."

So, it shows that the foreign policy of China – not only at the G20 – was changing the agenda completely; but also in terms of regional conflict, that if you have a "win-win" perspective where you take into account the interests of the other, you can find solutions.

So then what is left for Obama, some papers were writing, was the implementation of the TPP; but as you already mentioned, both the House and the Senate and the two Presidential candidates all have said the TPP is out. The Speakers of the two Houses have said it will not get on the agenda this year; which means not during the time of Obama. So, the TPP is dead; the TTIP – it's the European version of the same thing – is also dead. So, I think the world really has changed; unipolar demands and the idea that you can decide rules on behalf of one country is no longer in existence. We have entered a completely new era of respect for the sovereignty of the other

country, and an alliance of essentially republics for a greater good.

This is obviously a really important development. Not only does it mean that the United States has the chance to go back to the foreign policy of John Quincy Adams – because that is exactly what he had outlined for the United States to do; but it also means that the kind of system of perfectly sovereign nation-states working together for a joint development – which we have pushed, especially naturally Mr. LaRouche has pushed, for over 50 years – this is now becoming a reality.

So, I think that we can be very happy about that, because the LaRouche Movement for the last 40 years, but especially the last 25 years, convened literally hundreds of conferences around the world; in every major U.S. and European city, in Rio de Janeiro, in São Paulo, Brasilia, Mexico, Beijing, New Delhi, Moscow. Many even in Australia, in Egypt, in other African countries; we had seminars, conferences. I think we have now a renaissance movement and a world movement for development.

Since you mentioned the beautiful gala concert which preceded the G20, this was, in a certain sense, similar to what we are doing with the dialogue of Classical culture; because it started with a very beautiful series of Chinese folk songs, then it had scenes of the ballet of *Swan Lake* – danced in a lake – so the dancers would make sort of little fountains by each step, because they would step into the water. It gave it an unbelievable effect. And naturally, the fact that they chose the *Ode to Joy*, the beautiful poem by Schiller composed by Beethoven; where the text at one point says, "All men become brethren." "*Alles Menschen werden Brüder*", which is the poetical expression of the "win-win" perspective; that there is a higher goal of mankind. And that they choose that to be the high point of the gala, really shows that they have understood something very fundamental. They said, "Text written by Friedrich Schiller" so naturally many people would

have thought about the Schiller Institute; and we have used the *Ode to Joy* many times to express the same idea.

So, I think that we can be really proud; because we did not do everything, but we had a very good part in producing this beautiful result.

ROSS: Wonderful! I'd like to return to get more thoughts from you, but I'd like to bring in Diane Sare at this point to discuss one of the opportunities for changing the United States. Which is that this weekend, this Sunday, is the 15th anniversary of the 9/11 attacks from 2001. Diane – who is the founder and managing director of the Schiller Institute New York City Community Chorus, as well as a member of the LaRouche PAC Policy Committee – has been very engaged in a process that Mr. LaRouche has called a "Living Memorial" for 9/11; which is a series of concerts that are taking place this weekend.

I'd like to ask Diane about that, and first mention something about the context; which is that over the past month we've had the release of the 28 pages. The 28 classified pages of the Congressional Joint Inquiry into 9/11; and we've got scheduled for a vote in Congress tomorrow the JASTA bill – the Justice Against Sponsors of Terrorism Act – which would make it possible for the family members, for victims of 9/11 to sue Saudi Arabia directly in U.S. courts for having aided in the commission of an attack on U.S. soil. This has the potential to really transform 9/11 from an opportunity for those pushing a policy of conflict and war, to really get justice on this, by redefining American strategic policy.

Let me ask you, Diane, you've been very involved in this, of course. Could you talk to us about the conception of a Living Memorial? What's happening this weekend? How are we putting that into practice?

DIANE SARE: I'll situate it in a question you asked earlier of

Helga. The question is, how can the U.S. join this New Paradigm? What is holding us back? One very important aspect is not simply the idea of a unipolar world; but a unipolar world which is based on fantasy, and lies, and delusion. Which we have seen in particular – I wouldn't say it began with the terror attacks of September 11, 2001 – but after that, what did you have, since the truth was not told? You referenced the 28 pages being released, and the potential for JASTA to be passed this week. What happened? We had an attack which was , and instead we invaded Iraq. Then, we invaded Libya. Now, we have an insane President Obama who wants to overthrow Assad.

The actions of the United States on behalf of this British-Saudi Empire have explicitly created an increase in terror attacks around the world; an increase in war; an increase in the death rate. I was reading this morning that as many as 400,000 people in the New York metropolitan area have been affected by the attack on the World Trade Center, because of all of the toxic debris that was blowing through the air. You have over 1,100 people who have contracted rare forms of terminal cancer; and we run into them all the time here in New Jersey, people who were first responders, who were security, who were police who worked in the area.

So, you've had a great injustice; and because the injustice has been allowed to continue, the crime has only grown in magnitude. The number of people who have died as a result of this has been expanding. ... what potential to remedy that situation; to bring justice, which would in a sense, clear the conscience of the American people to make us morally capable and morally fit to join with the rest of the world in this New Paradigm?

What Mr. LaRouche said explicitly when the question came up at one of the Saturday town hall meetings, on the idea of what can we do for these people who died on September 11? He said, a Living Memorial. So when I think of a Living Memorial, I think of Abraham Lincoln at Gettysburg and his words that: the

dead have already consecrated this ground; but it is up to us, the living, to make sure that they have not died in vain. Therefore, what we are seeking to do here, by doing something which is a completely beautiful and noble thing, is to enable the American people to address this; and to insist that our nation become something different than what it was. It is not a coincidence that this is occurring at the same time that we have these extraordinary breakthroughs.

ROSS: You could say more. I know that over the weekend we've got the Schiller Institute chorus is going to be participating in a series of concerts of the Mozart *Requiem*, of spirituals and other pieces, on Friday, Saturday, Sunday, and Monday. Could you tell us how the participation in these kinds of events shows a potential to change people? What kind of responses have you been getting from musicians, from politicians, from others involved in these events? What significance does this show you it having already?

SARE: Well, I think perhaps the most exciting thing that's occurred, is the growth of the chorus; because the people who participate in the chorus are the ones who in a sense will be the most transformed by these events. We began the chorus almost two years ago, in December of 2014, in the wake of the choking death of an African-American man who was strangled by the police in Staten Island, and the grand jury determined that there was no wrongdoing on the part of the police. There was a great deal of anger which was threatening to rip apart the city. And we said why not do something beautiful, dedicated to the sanctity of human life or the question of the brotherhood of man? Let's not let ourselves be divided; let's not have fits of rage. And the police officers who also have been put in a bind, because they're trying to protect our cities, our poorest populations which have been destroyed and made insane by the drug epidemic which is funded and run out of Wall Street.

So, what occurred is, we had about 100 people show up to sing;

one of whom suggested that we form a community chorus, which I did. We went from week upon week where we had 3 people, 5 people, 12 people; finally a core of about 40. I can say at the performance of the Mozart *Requiem* that we will be doing in Manhattan on Saturday, there will be about 160 people in this chorus. They are themselves telling others that they're profoundly affected. We know that members of the Fire Department in Brooklyn – the brigade where every single one of them was killed on September 11th – they hold a special Mass every year. This year, our chorus is going to be involved in singing the Mozart *Requiem* as part of the Mass; and members of the Fire Department there were very moved that someone had thought to do something on this level to honor those people who made the ultimate sacrifice in the aftermath of that.

So, it's opening up and inspiring many people. Instead of just saying, "We're going to swallow this, we're going to take it. We're not going to talk about this. We're going to act like nothing happened, and we're going to presume we can never get justice." There's a sense now that "No, we don't have to go along with this any more. We *can* get justice." I would just say that my point earlier, that in this way, the United States could be transformed to make it possible that we would no longer act as a cat's paw for the British Empire; but be capable of joining with China and Russia. And I'll further say that the beauty of this potential development has absolutely nothing to do with the stupid elections and the idiotic candidates that we have; but is from a much higher standpoint.

ROSS: Good. Diane, did you have anything else you'd like to say on that topic? I'd like to ask Helga a question. Do you have anything else, Diane?

SARE: Go ahead; that's fine.

ROSS: OK. Well, I wanted to ask Helga, let's paint for our viewers an idea of a future, if we could. With the U.S. dropping this zero-sum game, geopolitical approach, with the

U.S. and Europe adopting the proposals that you're putting forward, what could the world be like in 5 or 10 years? Is this an endless, perpetual fight? Or what does victory look like? What could the world be like?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think things can change very quickly if the United States and Europe would adopt the Glass-Steagall banking separation law; which is, as you know, in bills in Congress in the Senate, and I was quite happily reacting when I saw that Black Lives Matter is now demanding from Hillary Clinton that she should adopt Glass-Steagall. Because you can only fight racism if you fight the injustice caused by Wall Street; I thought this was an irony. So, if the United States and Europe – which is bankrupt; let me just spend one sentence on that.

China has growth rates anywhere from 6.7%, they want to have now 7% again; India had even 8% growth rates. Other Asian countries are going in the same direction. And what is the growth rate in Europe? The new statistics of the Eurozone just came out – 0.3%; and in France, Italy, and Finland – 0%. Then naturally, all the parameters are really alarmist; the headlines today are Draghi, the head of the European Central Bank, has no more options. He's running out of options because of negative interest rates, quantitative easing, helicopter money; all of these are signs of a dying system. And then naturally, you have Deutsche Bank, which is having all the parameters like Lehman Brothers in 2008; the credit default swap costs are now exactly like for Lehman Brothers just before it blew up. If that happens, you could have the next 2008 crisis this September or October.

So, the fight for Glass-Steagall is super-urgent; and naturally, as Lyndon LaRouche has stressed very emphatically with his Four Laws, this is not enough. Then you need to have a credit system, and you need to issue credit for real investment.

Now, if these changes can be done quickly – this year – even before the U.S. election occurs, then there is no reason why the world cannot enter a completely New Paradigm; stop geopolitical confrontation. The danger of war is not yet eliminated; I don't want to make a false security when it's not there. But at least with the new alliance between Russia, Turkey, Iran, the Syria question can be solved. With the 28 pages and the JASTA bill, maybe the Saudi support for terrorism can also be brought to an end. Then, even the German Economic Development Minister from the CSU – the Christian Social Union – made a speech yesterday in the Parliament, demanding a Marshall Plan for Africa. He said, this present global system is a failure; it has created forms of early capitalism in many parts of the world. This cannot continue. In the next 30 years, 2 billion babies will be born alone in Africa; they need many jobs, many teachers, real investment. He demanded that the WTO [World Trade Organization] be transformed from a free trade into a fair trade mechanism. So, this is a conservative politician from Germany of the Merkel government; and he's the only one who so far has the courage and the vision to say these things. But that's actually true.

With the new alliance I described earlier in the context of the G20, now Japan is starting to invest massively in Africa; and this was welcomed by China. China said we are not in Africa for competitive reasons, but the need for development is so big, we are happy if India and Japan are all investing; and naturally, Europe should invest. The United States should have to overcome the poverty and build up the Middle East; rebuild the war-torn region – Iraq, Afghanistan, Syria, Yemen, Libya, all of Africa. If all of these countries would be developed with the extension of the New Silk Road program and all countries would work together, poverty could be eliminated in a very short period of time; maybe in two years.

Gerd Müller, the Development Minister, pointed out that 80% of Africans still do not have access to electricity. Now that

could be very, very quickly changed; we have developed in our program of the World Land-Bridge, a comprehensive development plan for Africa. Infrastructure, bridges, ports, fast train systems, roads, the development of agriculture and industry, the creation of large amounts of freshwater to fight the desert through peaceful nuclear energy, desalination of ocean water, the ionization of moisture in the atmosphere. In a few years, Africa and those parts of the world which are still in poverty could look like beautiful gardens, forests, agriculture, new cities. People studying to become scientists, to become musicians, to become artists.

The human potential for creativity has just been scratched on. So far, we have only outstanding geniuses like once a century. You had Plato, Cusa, Kepler, Leibniz, Beethoven, Einstein, a couple of more people I am not naming here; and these were relatively rare phenomena. If we go in the road now on the horizon, and every child on this planet can have access to universal education, because there is enough to eat, there is enough housing so that the child can study and is not distracted by poverty or by Pokémon Go, or some other idiotic thing. But the child can learn Classical music, *bel cantosinging*, learn geography, learn astronomy, learn the history of the Universe, the history of mankind, universal culture. Love other cultures by knowing the beauty of Chinese painting, of Indian drama, of poetry from Persia.

Once you know these cultures, you cannot help but say this is actually enrichment; all racism would go, all xenophobia would go. The world community would just be working together for the common aims of mankind.

Developing breakthroughs like thermonuclear fusion power in the short term; space colonization in the short and medium term; and discover new breakthroughs we have not even an inkling of to ask the right question. We are not an Earth-bound system; by no means. The ecologists are always talking about finding solutions within Earth-bound systems; this is

complete nonsense. Mankind is a species which naturally can develop the planet with infrastructure and open up landlocked areas on Earth; but the continuation of this infrastructure will be in close space. The Moon being the first target; and other objects, asteroids will be studied. Eventually, we will have the means to take longer space flights to Mars and other bodies in space. We will become a human species where the beautiful idea of Vladimir Vernadsky that the noosphere will take over the biosphere more and more; what he meant by that is that human discoveries, human scientific and technological innovation, will be what will rule and dominates the world more and more.

From that standpoint, the fact that China decided to put the innovation in the center of their efforts, is really the right step in the right direction. I can see, and I hope to see this in my lifetime, that the relations among nations will completely change; that you no longer are looking full of mistrust and xenophobia against everything which is foreign, but that people will become much more educated. There will be much more patriots and citizens of the world; world citizens, which must not be a contradiction with what was said by Friedrich Schiller 200 years ago. And that we will basically give up all those stupid habits which prevent our creative potential from unfolding. People will have intelligent discussions; they will have loving relations among themselves by furthering the interest of the other.

So, I think we are at the verge of becoming adult; I think right now the human race behaves like little uneducated, spoiled two-year-olds who kick against the knee of your colleague, and they scream and say, "This is my toy!" That's about the mental level of geopolitics.

I think that is not worthy of man; I think man is meant to be a creative species, fully loving each other. Therefore, the *Ode to Joy* that was played at the gala evening in Hangzhou is really the vision of the future.

ROSS: Wonderful! I just want to add one thing on that, which is that you had mentioned how China had put technology as a major factor in their outlook on things. And when that's coming from China, it really means something. China is the nation that has gone and had a landing for the first time in decades. It's China that in two years, plans to have the first-ever landing on the far side of the Moon. And it's China which in that process, is offering for international use, the use of a communications relay satellite that they'll have with the Moon; that they plan to make available to other nations who want to do work there.

That, their fusion program; it really shows the potential on the highest level of economy. Your husband has pointed out for decades that infrastructure provides a platform for meeting the productive needs of society. As you said, children being able to have enough food to be able to concentrate on education; on learning about the great cultures of the world, of their past cultures, to be able to contribute to it in the future. We're not citizens of the world; we can be citizens of the Solar System, and we've really got a very broad potential outlook for ourselves. On that highest level, it's driving mankind as a species forward; which we can do through collaboration on science. That really lets us collaborate on the highest possible level.

Let me ask, are there any final words from either of you? Do you have any concluding remarks?

ZEPP-LAROCHE: Yeah, I would like people to – I'm aware of the fact that what I'm saying is not the mainstream opinion about China, about all these countries. I would ask the audience to not just dismiss, if you disagree with what I said, but please take the effort to look into it yourself. Look at the speeches of Xi Jinping and the other leaders. Look at what China is doing. Study Confucius, and you will find out that there is indeed a completely different philosophy; and that philosophy is much, much closer to what the United States was

when it was founded, than most people would imagine. Both in terms of economics, but also in terms that the government should be there for the common good; this is an idea which almost has been lost in the last decades.

I think people should just not dismiss it. Once you are convinced that what I have said is true, help us to get the United States onboard. The United States needs a Silk Road. China has a plan to have 50,000 km of fast train system by 2020; and we have developed an extension of the Silk Road for the United States, also having a huge system of fast trains connecting the East and the West Coasts, the North and the South. Build a couple of new cities in places in the United States which make sense. And there is no reason why the United States cannot be part of this. It's not anti-American; America should become part of it, and you should help to do this.

ROSS: Wonderful. Well, thank you both very much for joining us. Thank you to our viewers for joining us. If you're in the New York area, definitely become involved in this process over the weekend. You can find out more at the Schiller Institute New York City Chorus website. Stay tuned to LaRouche PAC; subscribe so you don't miss our shows, and we'll see you next time.

**Valg i Tyskland:
BüSo-spidskandidat i Berlin,**

Stefan Tolksdorf, introducerer Silkevejsperspektivet for vælgere i Berlin

9. september 2016 – Stefan Tolksdorf, der er spidskandidat på en liste med otte kandidater til valget til delstatsparlamentet (Landdagen) i Berlin, der finder sted den 18. september, introducerede i går de optimistiske perspektiver med den Nye Silkevej i den traditionelle, halvanden time lange udsendelse, der dækker de »mindre partier«. (Stefan Tolksdorf repræsenterer det tyske parti, Bürgerrechtsbewegung Solidarität (BüSo), Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, med Helga Zepp-LaRouche som stifter og forkvinde, -red.). Denne gang blev 15 præsenteret, og de fik hver fem minutter til at besvare ordstyrerens spørgsmål. Før spørgerunden blev der spillet et fem minutter langt videoklip for hver enkelt. Partierne blev præsenteret i alfabetisk orden, så BüSo's Tolksdorf var heldigvis nummer 4 i rækken, midt imellem for det meste esoteriske eller ligefrem vanvittige partier.

I modsætning til alle de andre partier, hvis websider blev kritisk inspiceret, valgte udsendelsens ordstyrere at sætte fokus på vore valgplakater med hovedsloganet, »Vi tyskere kan forhindre Verdenskrigen« og »Berlin må blive indfaldsporten for den Nye Silkevej«, samt de afgørende pointer: »Genopbygning i stedet for Krig – Dialog mellem kulturer i stedet for Barbari«, og ligeledes vore kampagneflyvesedler med hovedkrav om at integrere Berlin i det Ny Silkevejsperspektiv. Det lykkedes Tolksdorf at forklare om Silkevejen, efter at ordstyreren spurgte, hvordan kan dette have nogen relevans for Berlin, der ikke er en industriby (!) og ikke har nogen havn?

Tolksdorf forklarede, at Xi Jinping i 2013 kom for at udstrække en invitation til Tyskland om at gå med i dette strategiske perspektiv, og at Berlin selvfølgelig atter må blive en industriby, og han nævnte, at han havde været i Kina tre gange i løbet af de seneste par år, og at optimismen dér er noget, der fuldstændigt mangler i Tyskland, og at dette må ændres. Han påpegede også, at BüSo har kæmpet for dette koncept siden 1990'erne, og at, med G20-topmødet i Hangzhou, med Tyskland, der er gået med i AIIB-banken, og med den Eurasiske Økonomiske Union og Silkevejsprojektet, der samarbejder med hinanden, så giver dette os en perfekt anledning til at gå med i denne kurs for udvikling. Ordstyreren forsøgte at sige, at de store, tyske selskaber i forvejen gør mange forretninger med Kina, men dette afbøjede ikke virkningen af Tolksdorfs bemærkninger.

Ordstyreren påpegede desuden, at BüSo har en innovativ løsning på det store problem med den stadigt ufærdige Berlin Brandenburg Lufthavn (BER), eftersom BüSo siger, at BER bør blive en regional lufthavn, og at Sperenberg (syd for Berlin) i stedet bør blive den internationale hovedlufthavn, der er forbundet til byen Berlin via magnettoget.

Slutteligt nævnte ordstyreren, at BüSo ikke alene har store planer for Jorden, men også foreslår en kolonisering af rummet, og han ønskede at vide, hvad det har med Berlin at gøre! Tolksdorf lo næste ad ham og sagde, at uden sådanne rumpionerer som den indfødte berliner Krafft Ehrlicke, hvis 100-års fødselsdag vi fejrer til næste år, ville rumrejser have været umuligt, institutioner som ESA og NASA ville ikke eksistere, og at dette er, hvad ungdommen behøver – et sådant optimistisk og spændende verdenssyn for fremtiden. Den store Adlershof teknologipark er allerede en fremragende base for dette, og dette bør udvides.

Hele interviewet kan ses her, med Tolksdorf fra 18:48 – 24:38 minutter.

<http://www.rbb-online.de/politik/wahl/berlin/hintergrund/wahlhearing-rbb-fernsehen-kleine-parteien.html>

POLITISK ORIENTERING den 8. september 2016: Hvad danske medier ikke siger om G20-topmødet i Kina

Med formand Tom Gillesberg

Video: Kan ses på: <https://www.youtube.com/watch?v=YpTh6MNYlas>

Lyd:

Obama er i gulvet, men ikke dømt ude: Forøg presset

7. september 2016 (Leder) – De amerikanske mainstreammedier, med *New York Times* i spidsen, er blevet tvunget til at erkende, hvad verdensledere på denne uges topmøder i Asien allerede ved: USA's præsident Barack Obama var sat udenfor i Hangzhou og Laos, med betydningsfulde nationer fra Eurasien og

andre dele af verden, der lægger sig på linje med det Nye Paradigme, som tydeligst repræsenteres af Kinas program for eurasisk udvikling, 'Ét bælte, én vej'.

Onsdag mødtes statslederne fra de 10 ASEAN-lande med kinesiske ledere til det 25. ASEAN-Kina jubilæums-topmøde. Mødet var intet mindre end en total afvisning af Obamaregeringens forsøg på at udnytte den ulovlige afgørelse fra den Permanente Voldgiftsret i Haag om det Sydkinesiske Hav og drive en kile ind mellem Kina og dets naboer. ASEAN-lederne tilsluttede sig Kina og aflagde løfte om at udvikle reglerne for operationer for det Sydkinesiske Hav, og for fremme af programmerne for den Nye Silkevej og den Maritime Silkevej, der allerede har beriget utallige borgeres liv i området. Selv *Forbes* måtte indrømme, at Kinas investeringer i områdets infrastruktur har overtruffet alle Obamaregeringens bravader.

Mellem friktionerne med de kinesiske myndigheder, der var vært for G20-topmødet i Hangzhou, og Obamas skænderi med den filippinske præsident Duterte over Obamas selvretfærdige planer om at presse den filippinske leder til at opgive at slå hårdt ned på narkohandlere og terrorister, har Obamas præsidentskabs endegyldigt sidste besøg i Stillehavsområdet sandeligt vist sig at være en absolut katastrofe.

På samme måde indikerer rapporter fra Mellemøsten, at den syriske regering med støtte fra Rusland og Iran har genoprettet belejringen af det sydøstlige Aleppo og afskåret oprørsstyrker fra verden udenfor. Den totale genindtagelse af Aleppo vil fundamentalt ændre kursen i den fem år lange krig og vil tvinge Obama til endnu engang at vende sig mod den russiske præsident Putin for at finde en udvej af den diplomatiske/militære fiasko.

Obama er tydeligvis slået i gulvet. Men han er endnu ikke dømt ude, og Lyndon LaRouche advarede i dag om, at Obama må holdes under uophørligt pres for at forhindre yderligere handlinger, såsom destabiliseringen af Brasilien, der var en pil, som

sigtede på BRIKS' hjerte.

Obama står over for endnu et umiddelbart forestående nederlag, der vil give resonans hele vejen til Riyadh og London. Formand for Repræsentanternes Hus Paul Ryan meddelte onsdag, under enormt, tværpolitisk pres, at JASTA-lovforslaget vil komme til afstemning fredag.

Loven om retsforfølgelse af sponsorerne af terrorisme (JASTA) vil gøre det muligt for ofre og pårørende, der mistede familiemedlemmer i terrorangrebene 11. september (2001), at retsforfølge det saudiske monarki. Som *Daily Telegraph* har rapporteret i sommerens løb, så vil, hvis JASTA vedtages, det britiske monarki også kunne retsforfølges for 11. september og andre handlinger, hvor briterne har beskyttet og sponsoreret international terrorisme. Præsident Obama har svoret at nedlægge veto imod JASTA, hvis det når frem til hans skrivebord – og det kunne meget vel ske på 15-års dagen for 11. september, hvor alles øjne er rettet mod New York City, hvor der vil blive en weekend med historiske mindebegivenheder, centreret omkring Schiller Instituttets kors deltagelse i fire mindekoncerter i New York og New Jersey, til ære for dem, der døde i angrebene 11. september og under de redningsaktioner, der fulgte.

Efter CDU's slående nederlag i kansler Angela Merkels egen hjemstat i Tyskland, (Mecklenburg-Vorpommern), hænger Merkel-regeringen også ude i tovene. Det er afgørende, at der vedtages en stor ændring i økonomisk politik i Tyskland, og det kan kun ske i en post-Merkel, post-Schäuble situation. Krisen i Deutsche Bank bliver mere og mere åbenbar, med paralleller, der fremkommer i Thestreet.com og andre finansielle udgivelser, mellem Deutsche Bank og Lehman Brothers på tærsklen til bankerotten.

Vi er kommet til et virkeligt historisk øjeblik. Ledere, der repræsenterer et flertal af verdens befolkning samles omkring et nyt, fremtidsorienteret paradigme med samarbejde, og rækken

af topmøder, der startede i Vladivostok og fortsatte i Hangzhou og Laos har fremmet denne sag over al forventning.

*Foto: Den filippinske præsident Rodrigo Roa Duterte tager erhvervsledere i hånden, under ASEAN Erhvervs- og Investerings-topmøde i Vientiane, Laos, den 6. september.
[foto: KING RODRIGUEZ/PPD]*

Den forestående uge, set i universalhistorisk perspektiv

5. september, 2016 (Leder) – De afgørende uger, som vi nu har for os, stiller dette spørgsmål til alle amerikanere (blandt andre): Hvordan er det muligt, at det kan lykkes for det enkelte individs inderste, private tankers »lille hjul« at dreje det »store hjul« i den historiske proces, der involverer den kurs og skæbne, som nationen, og menneskehedens mere end syv milliarder individer generelt, i fremtiden, i de kommende århundreder, vil få?

Den virkelige historie om det netop afsluttede G20-topmøde i Kina er den, at den kinesiske præsident Xi Jinping, sammen med Ruslands Putin og udviklingslandene under anførsel af BRIKS, samt Japan m.fl., fremtvang spørgsmålet om udskiftningen af det nuværende finansielle system. De insisterede på, at Wall Street/London-systemet, baseret på hasardspil, har kurs mod en ny krise, og at det må erstattes af et produktionsorienteret system, funderet i videnskab og store internationale, avantgarde-projekter: det system, der er centreret omkring Kinas Nye Silkevejs-politik, som præsident Xi kalder »Ét Bælte, Én Vej«.

Det finansielle fundament for dette nye, menneskelige system

leveres af en række udviklingsbanker, som Kina har været med til at lancere, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB).

Som Helga Zepp-LaRouche i går bemærkede, vil det, efterhånden, som resultaterne af G20-topmødet og det forudgående Vladivostok-topmøde i løbet af de næste par dage bliver kendt, blive klart, hvem, der forsvarer menneskehedens sag, konfronteret med udsigten til økonomisk udslettelse, og hvem, der forsøger at lægge hindringer i vejen. I løbet af disse dage vil den amerikanske Kongres, den 6. september, træde sammen, og FN's Generalforsamling træder sammen den 13. september. Samtidigt vil rækken af topmøder på højeste niveau fortsætte i Asien.

Det, som den amerikanske Kongres må gøre, når den atter træder sammen, er at vedtage Glass-Steagall, for hvilken lov der er fremsat tværpolitiske lovforslag i begge Kongressens huse. Kongressen må ligeledes handle på de kendsgerninger, der er blevet afsløret i de »28 sider« af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september (2001): den må handle med henblik på at fjerne Obama for hans beviste, overlagte mørklægning af saudierne (og briterne) ansvar for 11. september, og samtidig fremtvinge flere skjulte fakta om den britisk/saudiske sammensværgelse, og om Bush' og Cheneys – men først og fremmest Obamas – medskyldighed. Det faktum, at vi ikke fjernede Bush og Cheney, gav os Obama, som er endnu værre. Hvis vi nu ikke fjerner Obama, vil vi få noget, der er værre endnu, hvis vi da ellers stadig vil være i live til at opleve det.

Netop nu, hvor omgående, politisk handling er presserende nødvendig, forbereder ledelsen af Lyndon LaRouches bevægelse, der er lokaliseret på Manhattan, det, som LaRouche har kaldt for et »levende mindesmærke« for ofrene for 11. september – først og fremmest de direkte ofre og deres familier, men også USA og enhver del af verden, som er blevet offer for forbrydelsen og dens mørklægning. Centrum for dette »levende

mindesmærke« vil blive opførelser af Mozarts *Rekviem*, i hvilken en stor skaber fejrer, ikke døden, men det uforgængelige liv og dets mission, konfronteret med døden, igennem alle århundreder i fortid og fremtid.

Med dette »levende mindesmærke«, og ud over dette, arbejder den Manhattan-centrerede LaRouche-bevægelse på at genskabe et funktionsdygtigt præsidentskab for USA, ud fra selvsamme Manhattan-lokalitet og gennem de samme principper, som Alexander Hamilton anvendte til at skabe det oprindelige George Washington-præsidentskab for USA.

For at vende tilbage til vores indledende spørgsmål om »det lille hjul« og »det store hjul«: Politikken med Den Nye Silkevej begyndte som en idé: ideen om den Europæiske Produktive Trekant, som Lyndon LaRouche udviklede i slutningen af 1980'erne, og som han, sammen med sin hustru Helga, videreudviklede til den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen. Og det, der udløste det kinesiske rumprogram, som i 2018 for første gang nogensinde vil lande en robot på Månens bagside – var også først en idé. Det var Ronald Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), der overbeviste det kinesiske lederskab om behovet for et forceret, videnskabeligt udviklingsprogram, inklusive et forceret rumprogram, som vi vil gå i dybden med i det næste nummer af *EIR*, 9. september. Det Strategiske Forsvarsinitiativ var en politik, der helt fra bunden af blev opfundet af Lyndon LaRouche, og som overbeviste Reagan.

Og de udviklingsbanker, der i dag bliver lanceret, blev udtænkt af Lyndon LaRouche i 1970'erne, hvor de blev forelagt FN's Generalforsamling af Guyanas agtværdige udenrigsminister, nu afdøde Fred Wills.

Som den store, russiske videnskabsmand Vladimir Vernadskij viste i første halvdel af det tyvende århundrede, så er den menneskelige noesis, eller kreative tænkning, den mest magtfulde kraft i universet. Der er ingen kraft, der kan måle

sig med det menneskelige intellekt med hensyn til kreativ opdagelse.

Foto: Brasiliens præsident Michel Temer, Indiens premierminister Narendra Modi, Kinas præsident Xi Jinping, Ruslands præsident Vladimir Putin og Sydafrikas præsident Jacob Zuma ankommer til Kina for at deltage i G20-topmødet, der finder sted 3. – 5. september, 2016 [www.gcis.gov.za/flickr]

STARTEN PÅ EN HISTORISK UGE

4. september 2016 (Leder) – Søndag, den 4. september, gav præsident Xi Jinping startskuddet til G20-topmødet for statsoverhoveder i Hangzhou, Kina. Åbningsceremonien omfattede en bevægende opførelse af Ode til Glæden, der anslog den inspirerende tone for hele topmødet. I sine åbningsbemærkninger gentog præsident Xi sit krav fra den foregående dag ved B20-forum for erhvervsledere om, at hele det globale finanssystem må gennemgribende ændres, for at vende den aktuelle, globale krise omkring, og at G20 må tage føringen med hensyn til at skabe de nødvendige ændringer, der må have innovation og samarbejde mellem nationer som drivkraft.

Præsident Xis tale lørdag ved B20 var en stærkt ekko af den politik, som Lyndon og Helga LaRouche har udviklet hen over årtier, inklusive **Helgas seneste opfordring til, at G20-mødet tager skridt til fuldt og at virkeliggøre Verdenslandbroen.**

Den signifikante opførelse af **Ode til Glæden, et digt af Friedrich Schiller med musik af Ludwig von Beethoven**, var en yderligere indikation på Xis forpligtelse over for principperne om videnskabeligt og teknologisk fremskridt og

»win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer.

*Den kinesiske præsident Xi Jinping holder hovedtalen ved
Business 20-mødets åbningsceremoni (B20.)*

Se uddrag på dansk af talen her.

Forud for G20-mødet blev der afholdt et uformelt møde for BRIKS-nationernes statsoverhoveder, hvor der blev gjort yderligere forberedelser til BRIKS-topmødet den 15. – 16. oktober, med den indiske premierminister Modi som vært, i Goa, Indien. BRIKS- og G20-begivenhederne begyndte umiddelbart efter afslutningen af det **Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland, med præsident Vladimir Putin som vært**, hvor den samme dagsorden med eurasisk udvikling og en samarbejdsånd mellem verdens ledende nationer blev promoveret. De to æresgæster ved Vladivostok-forummet var Japans premierminister Abe og Sydkoreas præsident Park, der således udvider alliansens samarbejde.

I stærk kontrast hertil brugte USA's præsident Barack Obama anledningen til at promovere alle de konfliktområder, der splitter USA og Kina, inklusive den Permanente Voldgiftsrets ulovlige afgørelse om det Sydkinesiske Hav, beskyldningerne om, at Kina skulle dumpe stål på verdensmarkedet, samt andre friktioner. Obama dukkede op i Hangzhou for at forsøge at genoplive det, som er dødt – hans svindelnummer med Trans Pacific Partnerskab (TPP) – såvel som også for at fremprovokere konflikt. Obama kunne ikke engang modstå fristelsen til at kaste kold vand på sin egen udenrigsminister John Kerrys indsats for at indgå en aftale med Rusland om fælles militære operationer imod Islamisk Stat og al-Qaeda.

G20-topmødet fortsætter mandag, efterfulgt af endnu et asiatisk, økonomisk topmøde i Laos, den 6. – 9. september, der efterfølges af et møde mellem de 10+1 – de ti ASEAN-nationer og Kina.

Alt imens præsident Obama fortsætter med at isolere sig selv fra det voksende flertal af nationer, der forsøger at fremkomme med løsninger på det fremstormende kollaps af det transatlantiske område og fremstødet for krig, der kommer fra det døende britiske imperiesystem, så afsluttes denne uge med et intenst højdepunkt, med rækken af fire opførelser af Mozarts Rekviem i New York City-området, for at mindes 15-års dagen for angrebene den 11. september, 2001, på World Trade Center og Pentagon, hvor 3000 mennesker blev dræbt. Schiller Instituttets kor og orkester vil deltage i disse koncerter.

Med tidligere **senator Bob Grahams pressekonference sidste onsdag i Washington, D.C.**, og med en afstemning i Repræsentanternes Hus om Justice Against Sponsors of Terrorism Act (JASTA) (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme), der skal finde sted, når Kongressen genoptager arbejdet den 6. september, vil spørgsmålet om juridisk retfærdighed dominere denne uge. Som senator Graham sagde til medierne i Washington i sidste uge, så er proppen taget af flasken, med frigivelsen den 15. juli af det 28 sider lange kapitel af hans oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, og nu må den fulde sandhed om Saudi-Arabiens rolle i historiens værste terrorangreb på amerikansk jord komme frem. Det betyder, at hele det anglo-saudiske terrorapparat nu kan bringes til fald, og det betyder igen, at de primære kræfter, der er ude på at forhindre virkeliggørelsen af Verdenslandbroen og et nyt paradigme for relationer mellem Jordens nationer, kan besejres, én gang for alle.

Titelfoto: 2016 G20-ledere. (Foto: RIA Novosti)

Indisk webside rapporterer om Zepp-LaRouches G20-forslag om en Verdenslandbro

3. september 2016 – »Efter Silkevejen, Verdenslandbroen«, lyder overskriften på en artikel, der beskriver Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouches forslag, som hun fremlagde forud for G20-topmødet i Hangzhou«. Artiklen blev publiceret på Khan Study Group's webside i Indien.

Ledsaget af et farvelagt kort over Verdenslandbroen, taget fra EIR's Specialrapport, begynder artiklen således: »Kinas initiativ med Bæltet-og-Vejen-konnektivitet, der er meget stærkt præget af den Eurasiske Land-korridor – et udkast, som Schiller Instituttet stod for – bør følges op af en Verdenslandbro, der vil forbinde Nordamerika med den Nye Silkevej, siger medstifteren af en top-tænk tank. Forud for G20-topmødet i Hangzhou siger Helga Zepp-LaRouche, medstifter af Schiller Instituttet [sic], at Verdenslandbroen er den naturlige efterfølger til den Eurasiske Landbro, det store initiativ for konnektivitet for at genoplive den gamle Silkevej i alle dens dimensioner, inklusive dens tabte kulturelle og civilisatoriske attributter.«

KSG India beskriver sig selv som et af landets topprogrammer for uddannelse og topinstitutter for coaching, for at hjælpe ansøgere med at bestå eksamen i Indian Administrative Service (IAS). Artiklen om Schiller Instituttets forslag var udlagt i websidens sektion for »Undervisningsmateriale/-nyheder for aspiranter«.

NYHEDSORIENTERING

AUGUST-SEPTEMBER 2016:

Topmøder i Rusland og Kina baner vejen for Verdenslandbroen

Download (PDF, Unknown)

Lars Løkke Rasmussens fremlæggelse af regeringens 2025-plan er endnu en understregning af det ufatteligt lave niveau, dansk politik er faldet ned på. Det er en redningsplan for en skrøbelig Venstreregering, gennem at forsøge at give partierne, der udgør regeringens parlamentariske grundlag, nogle gode kødben at tygge på, uden at reflektere de virkelige trusler og muligheder, som Danmark og resten af verden står overfor.

GLASS-STEAGALL NU!

Luk Wall Street ned, før den slår dig ihjel!

31. august 2016 (Leder) – Med betydningsfulde, internationale topmøder, der starter den 2. september, og med den amerikanske Kongres, der vender tilbage til Washington den 6. september, vil de næste to uger blive langt mere afgørende for USA's fremtidige skæbne, og for menneskehedens fremtidige skæbne,

end det amerikanske præsidentvalg den 8. november.

Lyndon LaRouche har advaret om, at, med mindre Kongressen handler – og handler nu, i september – for at genindføre Glass-Steagall, som det første skridt i en langt mere omfattende omstrukturering af den økonomiske og monetære politik, så har hele det transatlantiske system direkte kurs mod en nedsmeltning.

I diskussioner med kolleger i dag sagde LaRouche følgende:

»Hvis de undgår spørgsmålet om Glass-Steagall i særdeleshed, samt relaterede spørgsmål, så vil de personer, der betar sig således, bringe deres egen død over deres hoveder. Man kan ikke tillade sig at ignorere det, der står på spil her. Man vil få en masse pludselige dødsfald, fordi de ikke var opmærksomme og gjorde, hvad de skulle.«

Denne kommende weekend vil blive vidne til en fremmarch af tre på hinanden følgende, internationale topmøder for statsoverhoveder, i Asien – Ruslands Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Kinas værtskab for G20-topmødet og Laos' værtskab for ASEAN plus 6 – og disse topmøder vil kontinuerligt etablere den kendsgerning, at Kina, Rusland og Indien – og ikke Obama og NATO – er i færd med at skabe et nyt, globalt system. Og mens Kina tager føringen ved denne uges G20-topmøde for at skabe et nyt og retfærdigt, globalt finansielt system, så har håndlanger for briterne, den amerikanske præsident Barack Obama, i sin sindsforvirrede tilstand, og som en del af sin agenda for krig mod Rusland og Kina, planer om at promovere sin ekskluderende handelsaftale, Trans-Pacific Partnerskab (TPP), der på forhånd er dømt til undergang.

USA holder søndag den 11. september en mindededag i anledning af 15-års dagen for terrorangrebene den 11. september, 2001, og denne årsdag er den første, hvor de virkelige, udenlandske sponsorer af terrorangrebene – det britiske og saudiske

monarki – står afsløret, med de nu frigivne 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport fra 2002. Dette 28 sider lange kapitel afslører også nogle af de institutioner, der kørte mørklægningen, inklusive, men ikke begrænset til, FBI og CIA. I lyset af disse afsløringer vil New York City fejre denne weekend med en imponerende række koropførelser af Mozarts Rekviem, der opføres af Schiller Instituttets kor, inklusive en særlig messe den 11. september, til ære for New York City's Brandvæsen (FDNY), hvilket alt sammen indgår som en del af kravet om total juridisk retfærdighed for det afskyelige mord på mere end 3000 amerikanere og andre, for femten år siden.

Og der er klare og accelererende tegn på en umiddelbart forestående nedsmeltning af det transatlantiske system. Den aftale, der blev indgået i sidste øjeblik for at redde Italiens Monte dei Paschi-bank, er nu ved at smuldre, og JPMorgan Chase taler nu for at gennemføre en bail-in (ekspropriering) af den private sektor for at undgå, at hele den italienske banksektor bliver udslettet. CNBC rapporterede i sidste uge, at »bankerne forbereder sig til en økonomisk atomvinter« og er i færd med at udarbejde nødplaner, ifald det værste skulle indtræffe, planer, der forudser eurozonens totale opbrud og enden på den Europæiske Union gennem en hel række afstemninger over hele Europa til fordel for en exit.

Aldrig har den sandhed stået klarere, at, hvis befolkningen skulle ønske at vende de seneste femten års, for ikke at sige de seneste halvtreds års tendenser omkring, så ville Obama bliver fordømt som en tragisk skikkelse, og patriotiske kræfter ville gennemtvinge Glass-Steagall nu!

Lyndon LaRouche talte i diskussionen om denne befolknings underliggende frygt:

»Og I ved, at FBI er en del af dette her. Andre institutioner er, som FBI, er ansvarlige for undertrykkelse af sandheden. Jeg tror, tiden nu er inde til at undertrykke FBI! I det

mindste, indtil de lever op til deres ansvar ... Og alle de personer, der støttede ideen om at sætte mig i fængsel, var bedragere. I særdeleshed nogle af de højtplacerede folk i det juridiske system. De gjorde det. De begik en forbrydelse ... Problemet er, at folk ikke handler på det, som de erkender, er problemet! Så vi må mobilisere folk som sådan, til at mobilisere sig selv. Med andre ord, til ikke alene at mobilisere sig selv som sådan, men til rent faktisk at mobilisere deres egen indsats over for andre ... Problemet er, at folk bliver bange. De er bange for FBI og alle mulige ting, der foregår. De er intimideret.»

Tiden er inde til at handle

Som for eksempel med de igangværende topmøder, inklusive det forestående sammentræde af FN's Generalforsamling i anden halvdel af september, er stærke strategiske skift i gang. Putin har forpurret den amerikansk/britiske politik i Sydvestasien og har vundet Tyrkiet og nu endda førende røster i Tyskland til fordel for en politik, baseret på international lov, elimineringen af terrornetværk samt økonomisk udvikling på storstilet skala.

Det bliver nu med stadigt voksende klarhed åbenlyst, at Kinas, Ruslands og Indiens politik med nye infrastrukturkorridorer over hele Eurasien og Afrika er blevet en politik, der er langt mere magtfuld end Obamas forsøg på at fremprovokere krig med Rusland og Kina.

Som Lyndon LaRouche sagde under diskussioner med kolleger tidligere i dag:

»Jeg tror, vi nu har det rette publicerede materiale. Det vigtigste er simpelt hen at holde fast i materialet om udvikling, og at forøge det. Vi får sandsynligvis den bedst mulige hjælp på baggrund af de nye angreb på 'gangsterne', som vi kalder dem. Og mange kongresmedlemmer tvinges nu til at forsvare vore borgeres rettigheder.

Det betyder, at vi simpelt hen vil mobilisere befolkningen. Vi vil mobilisere befolkningen til at gennemtvinge disse rettigheder – deres rettigheder, på baggrund af dette, blot denne simple overvejelse. Det vil ikke fungere på nogen anden måde.»

Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt i både USA og Europa, for at afvende et finansielt lavineskred. Der er fremsat Glass/Steagall-lovforslag fra begge partier i begge Kongressens huse, ligesom Glass-Steagall indgår i valgplatformene for både det Demokratiske og Republikanske Parti, og en vedtagelse af Glass-Steagall i de kommende uger vil sluttelig vende hele valgprocessen omkring, til fordel for det amerikanske folk som helhed.

Den nye, globale, finansielle arkitektur og en verdenslandbro med transkontinentale storprojekter, der nu er under opførelse, er blevet promoveret af Lyndon og Helga LaRouche i over fire årtier. **Tiden er nu inde til at gennemtvinge en vedtagelse af Glass/Steagall-bankopdelingen**, en eliminering af de finansielle derivaters finansielle atombombe og implementeringen af Lyndon LaRouches tre andre hovedlove: skabelse af statslige kreditbanker; en definering af et kreditsystem, der sigter på en forøgelse af arbejdskraftens produktive evne gennem storstilet udvikling og infrastruktur; samt at fremskyde de videnskabelige grænser gennem udforskning af det ydre rum og udvikling af fusionskraft.

Menneskeheden har et ubegrænset potentiale for økonomisk vækst og udvikling af kreative evner. Vi må nu hævde vores naturlige, menneskelige ret til fortsat fremskridt, der er ubegrænset, eller også stå ansigt til ansigt med vores egen frygt.

Er Tyskland intelligent nok til at gribe chancen med Den nye Silkevej?

Af Helga Zepp-LaRouche

I Hangzhou vil det tema stå på dagsordenen, som Friedrich Schiller engang kaldte »menneskehedens store skæbne«, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt den menneskelige familie rettidigt vil være i stand til at erkende, at den netop er én familie, der er i samme båd og kun vil kunne overleve, hvis snævre, nationalistiske og geopolitiske interesser tilsidesættes til gunst for menneskehedens fælles mål.

Et stort problem, der udgør en forhindring for Tysklands konstruktive samarbejde med Kinas fremtidsorienterede perspektiver om at opbygge en ny model for samarbejde mellem verdens stater, er den nuværende tyske tendens til at satse alt på en »grøn økonomi«, der forsøger at finde løsninger udelukkende »inden for rammerne af planeten Jords miljømæssige grænser« – miljøbevægelsens mantra.

27. august 2016 – Mens forbundskansler Merkel i disse dage farer fra det ene minitopmøde til det andet – den ene gang på et italiensk hangarskib, og derefter fra den ene europæiske hovedstad til den næste, hver gang og til ingen nytte i forsøg på at begrænse de skadelige virkninger af EU's disintegrationsproces – træder Kina ind i den sidste fase af forberedelser til G20-topmødet i Hanzhou, og hvor Kina denne gang selv har forsedet. Dette kan gå hen og blive det mest lovende G20-topmøde nogen sinde, for den kinesiske regering agter at fremlægge et omfattende koncept for, hvordan den globale økonomiske og finansielle krise kan overvindes. Hvad

der så siden måtte komme ud af dette topmøde – så vil det i hvert fald komme til at stå fuldstændigt klart, hvem, der arbejder konstruktivt med frem mod dette mål, og hvem, der holder fast ved den gamle, farlige geopolitik og mislykkede neoliberale monetære politik.

EU og Washington har ved denne anledning al mulig grund til at slå ind på Kinas og de med Kina samarbejdende staters succesrige kurs. Efter Brexit kappes Frankrig, Italien og Østrig om, hvem, der bliver den næste, der forlader EU. I Frankrig fører den konservative Nicolas Sarkozy sig frem som præsidentkandidat med et memorandum, hvor han kræver ophævelsen af EU's forrang over de franske love såvel som også en ophævelse af Lissabontraktaten. Den socialistiske kandidat Arnaud Montebourg lover at ville følge general de Gaulles »tomme stols politik«; det anti-europæiske parti Front National under Marine le Pen fik 55 % af stemmerne ved sidste kommunalvalg; og Jacques Cheminade fra »Solidarité et Progrès«, hvis kampagne er ved at udvikle en betragtelig gennemslagskraft, går ind for en alliance mellem suveræne stater i Eurasien; altså tager så godt som alle de relevante kandidater stilling imod EU. I Italien skælver statsminister Renzi for folkeafstemningen for en forfatningsændring i oktober, i hvis kølvand det anti-europæiske Femstjerneparti kan gå hen og vinde nyvalget, der vil følge kort efter. Den næste regering i Østrig bliver formodentligt ledet af det EU-kritiske FPÖ (Det Østrigske Frihedsparti).

Et yderligere aspekt af EU's opløsningsproces trådte tydeligt frem under Merkels seneste besøg i hovedstæderne i de såkaldte Visegrad-lande: Ungarn, Slovakiet, Tjekkiet og Polen, hvis regeringer stærkt afviser EU's forordnede flygtningekvoter og hele flygtningepolitikken. Den østrigske forsvarsminister Hans Peter Doskozil betegnede Merkels politik som »uansvarlig« og understregede, at Østrig ikke var noget »venteværelse til Tyskland«. Den ungarske ministerpræsident Orban planlægger at udbygge det hegn, han har ladet bygge langs Ungarns grænser, til en »uoverstigelig mur«, der med ét ville kunne stoppe selv »flere hundrede tusinde mennesker«. Dermed er ikke blot

Merkels »europæiske løsning« for flygtningekrisen endegyldigt strandet, men også Schengen-aftalen og dermed samtidigt grundlaget for den europæiske valutaunion.

I betragtning af alle disse forskellige centrifugalkræfter virker det stivt, med hvilket pro-EU-grupperingen vil holde fast ved EU-politikken, dog yderst virkelighedsfjernt. Hellere end at vende sig mod årsagerne til den voksende opposition vil de respondere til Brexit-afstemningen med »mere Europa« og intrigerer endda bag lukkede døre for på en eller anden måde at annullere Brexit. Dette foranledigede fire af de fem »økonomiske vismænd« til i en fælles artikel den 26. august i *Frankfurter Allgemeine Zeitung* at fremkomme med den advarsel, at dette blot ville forstærke de kræfter, der vil flygte fra EU.

Men ikke engang på minitopmødet mellem Merkel, Hollande og Renzi, der patetisk var henlagt til øen Ventotene til minde om Altiero Spinelli, én af »Europas fædre«, og – meget symbolsk – på et italiensk hangarskib, herskede der enighed mellem »de tre store«. Hollande og Renzi gik ind for investeringsprogrammer, rettet mod den ødelæggende økonomiske situation i deres lande, mens Merkel stod fast på de sædvanlige nedskæringsprogrammer; som om disses tiltrækningskraft ikke for længst var udløbet. Og når det så tilmed kommer til gensidige offentlige beskyldninger mellem Draghi (hvis tvivlsomme rolle i diverse bailout-operationer for tiden undersøges) og Den europæiske Centralbank på den ene side, såvel som John Michael Cryan fra Deutsche Bank (der af IMF beskrives som den mest risikofyldte bank i verden), men også Wolfgang Bosbach, Volker Wieland fra »de fem vise mænd« og forbundsbanksbestyrelsesmedlem Andreas Dombret på den anden side, og når så samtidigt Deutsche Bank pludselig, i betragtning af de »skæbnesvangre følger« af de negative renter, gør sig til talsmand for bankkunder og pensions-sparere, så bør én ting stå klart: Spillet om skyldsplaceringen er begyndt. Alle skyder skylden på de andre for det transatlantiske finanssystems sammenbrud, som de alle

ved er nært forestående.

Og her har de førende repræsentanter for EU og EU's medlemsstater udviklet de typiske skyklapper, som er karakteristisk for dem, der er fortalere for de forældede modeller, de har investeret hele deres identitet i. EU's ydre anseelse har for længst ændret sig. Tidligere gjaldt EU som model for regional integration for organisationer som ASEAN og AU og også for sydamerikanske integrationsbestræbelser. Allerede med den behandling, Grækenland fik af Trojkaen, og senest med flygtningekrisen er dette forbi; for disse lande står EU kun som en mislykket model. Kun ekstremt forkalkede repræsentanter for EU eller EU-regeringerne vover i disse dage at tage begreber som »demokrati« og »menneskerettigheder« i munden, i betragtning af Frontex-indsatsen mod flygtninge og tvivlsomme aftaler i flygtningespørgsmålet.

For Det almene Vel på globalt plan

Under Obamaregeringens otte år har USA's årlige, økonomiske vækst næppe overskredet 1 %, hvorimod Franklin D. Roosevelt alene i hvert af sine tre første år i embedet opnåede lige så meget, som Obama i sine otte år. Og EU opnåede endnu ringere økonomisk vækst end USA i det samme tidsrum. Kinas økonomiske vækst udviklede sig i det samme tidsrum fra 9,2 % i 2009 til »kun« 6,9 % i 2015, og i modsætning til den transatlantiske sektors kasinoøkonomi, så udgør det realøkonomiske område langt den største del af den kinesiske økonomi. Den spekulative andel er ganske ubetydelig her.

Kina vil ved G20-topmødet i Hangzhou den 4. og 5. september præsentere et omhyggeligt forberedt koncept for, hvordan en stabil finansarkitektur kan skabes og G20 forvandles fra en mekanisme til krisestyring til et varigt forbund af stater, der samarbejder for Det almene Vel på globalt plan. Det er Kinas plan at erstatte kortsigtet profittænkning, der er til gunst for de få, med en solid økonomi, der hviler på vækst gennem innovation.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har i de tre år, der er

gået, siden han satte opbygningen af den Nye Silkevej på den internationale dagsorden, igangsat en succeshistorie uden fortilfælde, og som 100 nationer og internationale organisationer allerede samarbejder om. Præsident Xi har gentagne gange tilbudt alle de europæiske stater, og i særdeleshed USA, at arbejde med på den fælles opbygning af den Nye Silkevejs win-win-perspektiv. Den kendsgerning, at Kina har indbudt et stort antal udviklingslande til at deltage i G20-topmødet, er yderligere en henvisning til, at han er seriøs omkring skabelsen af en ny økonomisk og finansiel arkitektur, der repræsenterer hele verden.

I Hangzhou vil det tema stå på dagsordenen, som Friedrich Schiller engang kaldte »menneskehedens store skæbne«, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt den menneskelige familie rettidigt vil være i stand til at erkende, at den netop er én familie, der er i samme båd og kun vil kunne overleve, hvis snævre, nationalistiske og geopolitiske interesser tilsidesættes til gunst for menneskehedens fælles mål.

Et stort problem, der udgør en forhindring for Tysklands konstruktive samarbejde med Kinas fremtidsorienterede perspektiver om at opbygge en ny model for samarbejde mellem verdens stater, er den nuværende tyske tendens til at satse alt på en »grøn økonomi«, der forsøger at finde løsninger udelukkende »inden for rammerne af planeten Jords miljømæssige grænser« – miljøbevægelsens mantra.

Men netop her er Kina langt forud for den indskrænkede tankegangs todimensionelle verdensbillede, der ikke ser Jorden som en rude, et vindue, men derimod som et akvarium. Kina har det for tiden mest ambitiøse rumprogram, der med de kommende Chang-e-missioner ikke blot vil udforske Månens bagside, men også forfølger konkrete planer om at udvinde store mængder helium-3 på Månen, som brændstof for opbygning af en fremtidig fusionsøkonomi på Jorden.

EU's og USA's reaktion på dette G20-topmøde vil gøre det klart, om de er i stand til at tage ved lære. Det, som Kina og de med Kina forbundne asiatiske stater repræsenterer i dag, er til gavn for hele menneskeheden.

Til trods for, at de internationale organisationer, der er associeret med mig, måske rent talmæssigt kun udgør en lille styrke, så er vi dog vore kritikere langt overlegne, hvad analyse, ideer og løsninger angår. Og netop denne dygtighed vil vi bringe i spil for at bringe Europa over på den rigtige side.

Titelfoto: Den Nye Silkevejs nordlige og sydlige rute mellem Kina og Tyskland.